

Tengernek Csillaga

2015. szept.–okt.
XX/5. szám

Mária korszakának lapja

Ára: 290,- Ft



Sopronbánfalva – kegykép

Szent Őrőangyalom!

*Végső akaratom hűséges tanújának választalak.
Mondd el jószágos Istenemnek egykor mindazt,
amit én utolsó órámban már nem mondhatok el:
hiszem mindazt, amit az Anyaszentegyház tanít.
Szívemből bánom minden bűnömöt!
M megbocsátok minden ellenségemnek.
Bizom Isten végtelen irgalmában!
Mondd meg Neki, hogy szívesen halok meg,
hogy többé ne bánthassam, és örökké örvendhessek Neki.
Szeretem Őt mindenek felett!
Szálljon utolsó leheletem Jézus Szentséges Szívébe,
hogy az örök dicsőségben részesülhessek.
Az Úr kezébe ajánlom lelkemet!
(Vianney Szent János imája)*

*Legdrágább Atyám! Drága Fiad nevében,
és az ő kereszten való kínszenvedésére emlékezve kiáltok hozzád:
Te, a legmagasságosabb Isten, a világmindenség teremtője,
tartsd üdvösségünket szent Kezeidben.
Öleld át valamennyi gyermekedet,
beleértve azokat is, akik nem ismernek Téged, és azokat is,
akik bár ismernek, mégis más irányba tekintenek.
Bocsásd meg bűneinket, és ments meg minket
a sátán és az ő seregének üldözésétől.
Végy minket karjaidba, és tölts el bennünket
azzal a reménységgel, amelyre szükségünk van,
hogy lássuk az Igazság útját. Amen*

Tartalomjegyzék

XVI. Benedek pápa utolsó beszédei 10.....	1
Isten kinyilatkoztatja „jószágos tervét”.....	1
A jelenlegi válságra hatékony válasz, ha az életre és a családra összpontosítjuk erőinket	5
Részlet a Szeretláng Naplóból (4)	6
Üzenetek a mai világban	11
A Szentkorona titkairól	15
Mária Országa-ikon.....	25
Akiknek fejüket vették a Jézusról való bizonyágtételért!	27
Tudom, hogy meg fogsz ölni, de én neked adom a Bibliámat! (egy ISIS harcos megtérése)	29
Miért viselkednek így a muszlim betolakodók?	30
Mária-kegyhelyek Sopronbánfalva.....	36
Mária kicsinyei Engedd, hogy felépítsem jövődet	38
Rózsafüzér Isten nélkül nincs béke.....	43

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

Internet: www.tengernekcstillaga.hu

E-mail: info@tengernekcstillaga.hu

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel,
javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában,
www.co-print.hu

Felelős vezető: Gebauer Gergő

A hátsó borítón: Mária Országa-ikon
(ismertetését lásd a 25 oldalon)

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető
a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, il-
letve e-mailen és megvásárolható a templom-
okban vagy Budapest V., Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem kül-
dünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

XVI. Benedek pápa utolsó beszédei 10.

A 2014 januárjával kezdődött sorozatban Őszentsége, XVI. Benedek pápa 2012. október 17. és 2013. február 27. között, a szerdai általános kihallgatások alkalmából elhangzott tanításait adjuk közre Diós István atya fordításában. Diós atya jóvoltából az elmúlt idők kiemelkedően legnagyobb tanító pápájának teljes beszéd anyagait olvashatjuk ebben a sorozatban. (A Vatikáni Rádió honlapján az előadásoknak csak a kivonataival találkozhattunk, eddig csak abból gazdálkodhattunk – a szerkesztő)

Isten kinyilatkoztatja „jóságos tervét”

(2012. december 5.)

Kedves Testvéreim!

Szent Pál az efezusi keresztényeknek írt levelének elején (vö. 1,3-14) olyan áldó imádsággal fordul Istenhez, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyjához, amellyel megmutatja, hogyan éljük meg az Ádventet most, a Hit Évében. E dicsérő himnusz témája Istennek az emberre vonatkozó terve (projektje!), melyet örömmel, csodálattal és hálaadással teli szavakkal úgy határoz meg, mint irgalmas, szerető, „jóságos tervet” (Ef 1,9).

A teremtés és Isten terve

Miért áldja az Apostol szíve mélyéből Isten? Azért, mert látja tevékenységét az üdvtörténetben, melynek csúcspontja Jézus megtestesülése, halála és feltámadása, és szemléli, hogy a Mennyei Atya hogyan választott ki minket már a világ teremtése előtt, hogy fogadott gyermekei legyünk az ő Egyszülött Fiában, Jézus Krisztusban (vö. Róm 8,14sk.; Gal 4,4sk.). Öröktől fogva létezőnk Isten értelmében, abban a nagy tervben, amelyet Isten önmagában őrzött, s elhatározta, hogy „az idők teljességében” (vö. Ef 1,10) megvalósítja és kinyilatkoztatja. Szent Pál tehát azt érteti meg velünk, hogy az egész teremtés, s különösen a férfi és a nő, nem a véletlen terméke, hanem Isten örök értelme jóakarátú tervének felelnek meg, aki Igéjének teremtő és megváltó hatalmával hívta létre a világot.

Isten jóságos terve mindent megelőz

Ez az első állítás arra emlékeztet, hogy hivatásunk nem merül ki abban, hogy létezzünk a világban, legyünk része a történelemnek, még csak abban sem, hogy

csupán teremtményei legyünk Istennek; valami többről van szó: Isten kiválasztott minket már a világ teremtése előtt a Fiában, Jézus Krisztusban. Tehát mondhatjuk, hogy Őbenne öröktől fogva létezőnk. Isten Krisztusban fogadott fiainak tekint minket. Isten „jóságos tervét”, amelyet az Apostol „szerető tervnek” is nevez (*Ef 1,5*), az isteni akarat „misztériumaként” határozza meg (*1,9*), amely el volt rejtve és most Krisztus személyében és művében kinyilvánult. Az isteni kezdeményezés megelőz minden emberi választ: szeretetének ingyenes ajándéka, amely magához ölel és átforgalmaz bennünket.

Isten tervének célja a helyreállítás

De mi a célja ennek a titokzatos tervnek? Mire irányul igazában Isten akaratára? Arra – mondja Szent Pál – hogy „mindent visszavezessen Krisztushoz, az egyetlen Főhöz” (*1,10*). Ez a kifejezés az Újszövetség alapvető tételeinek egyike, amelyekből megérthetjük Isten tervét, az egész emberiségre vonatkozó szerető tervét; olyan megfogalmazás, amely a második században Lyoni Szent Ireneusz krisztológiájának a magva lett: „összefoglalni az egész valóságot Krisztusban”. Vannak talán köztetek, akik emlékeznek Szent X. Piusz pápa megfogalmazására, amellyel az egész világot Jézus Szentséges Szívének szentelte: „Megújítani mindeneket Krisztusban”; ez a mottó Szent Pál szavaira emlékeztet, és a szent Pápa jelmondata is volt.

Az isteni terv és a kinyilatkoztatás

Az Apostol azonban pontosabban az univerzum Krisztusban történő újra egyesítéséről beszél, és ez azt jelenti, hogy a teremtés és a történelem nagy tervében Krisztus az egész világfolyamat középpontja, mindennek a tengelye, aki magához vonzza az egész valóságot, hogy legyőzze a szétszóródást és a határokat, és mindent elvezessen az Isten akarta teljességre (vö. *Ef 1,23*). Ez a „jóságos terv” nem maradt meg Isten csendjében, az ő mennyei magasságában, hanem kapcsolatba lépve vele megismertette az emberrel, akinek nem csupán *valamit* nyilatkoztatott ki, hanem *Önmagát*.

A kinyilatkoztatás Isten önközlése

Nem igazságok halmazát közölte, hanem önmagát adta nekünk egész odáig, hogy egy lett közülünk, a megtestesülésig. A II. Vatikáni Zsinat *Dei Verbum* dogmatikus konstitúciója mondja: „Istennek a maga jóságában és bölcsességében úgy tetszett, hogy kinyilatkoztatja önmagát (nem csak egyet s mást önmagáról, hanem önmagát!), és tudunkra adja akaratának misztériumát, mely szerint az embereknek Jézus Krisztus, a megtestesült Ige által a Szentlélekben útjuk nyílik az

Atyához, és az isteni természet részesei lesznek.” (2. p.) Isten nem csak valamit mond, hanem önmagát közli, bevon bennünket az isteni természetbe, úgy, hogy elmerülünk benne, istenivé válunk. Isten úgy nyilatkoztatja ki a szeretet nagy tervét, hogy kapcsolatba lép az emberrel, közeledik hozzá annyira, hogy Ő maga emberré lesz. A Zsinat így folytatja: „a láthatatlan Isten szeretetének bőségéből, mint barátaihoz szól az emberekhez (vö. *Kiv 33,11; Jn 15,14–15*), közöttük él (vö. *Bár 3,38*), hogy meghívja őket és befogadja a saját közösségébe” (Uott). Csupán saját értelmével és képességeivel az ember rá nem jött volna Isten szeretetének e ragyogó kinyilatkoztatására; Isten az, aki megnyitotta a maga egét, és leszállott, hogy az embert bevezesse szeretetének mélységeibe.

A kinyilatkoztatás teljessége Krisztus

Szent Pál ezt is írja a korintusi keresztényeknek: „Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi szívbe föl nem hatolt, amit Isten azoknak készített, akik szeretik őt. Isten azonban a Lélek által kinyilatkoztatta nekünk; a Lélek ugyanis jól ismer mindent, még Isten mélységeit is” (*2,9–10*).

Aranyszájú Szent János pedig az Efezusi levélhez írt kommentárjának egyik híres részében a következő szavakkal biztat, hogy ízelejünk meg Isten Krisztusban kinyilatkoztatott „jóságos tervének” szépségét: „Mí hiányzik neked? Halhatatlan lettél, szabad lettél, fiú lettél, igazzá lettél, testvér lettél, társörökös lettél, Krisztussal uralkodol, Krisztussal megdicsőültél. Mindezt ajándékba kaptuk és – amint írva van – »hogyan ne ajándékozna nekünk vele együtt mindent?« (*Róm 8,32*). Zsengeáldozatot (vö. *1Kor 15,20.23*) imádják az angyalok... mi hiányzik neked?” (PG 62,11)

A kinyilatkoztatás beteljesíti vágyainkat

Ez a Szentlélek tevékenysége által Krisztusban létrehozott közösség, amelyet Isten a kinyilatkoztatás fényével minden embernek felkínál, nem valami felesleges adalék emberségünkhöz, hanem a legmélyebb vágyak – a végtelenre és teljességre irányuló vágyak – beteljesedése, amelyek ott élnek minden ember szíve mélyén, és kitarja nem pillanatnyi és véges, hanem az örök boldogság felé.

Szent Bonaventura tanúsága

Bagnoregioi Szent Bonaventura így beszél Istenről, aki kinyilatkoztatja önmagát és szól hozzánk a Szentírás által, hogy elvezessen minket Önmagához: „A Szentírás... az a könyv, amelyben az örök élet igéi vannak megírva, mert nem csupán hisszük, hanem birtokoljuk is az örök életet, amelyet látni és szeretni fogunk, és összes vágyunk be fog teljesedni.” (Breviloquium, Prol.; Opera Omnia V, 201sk.).

Boldog II. János Pál pápa tanúsága

Végül Boldog II. János Pál pápa arra emlékeztetett, hogy „a kinyilatkoztatás olyan vonatkoztatási pontot hoz be a történelembe, amelytől az ember nem tud eltekinteni, ha el akar jutni a saját élete misztériumának megértéséhez; másrészt viszont ez az ismeret folyamatosan visszautal Isten misztériumára, amelyet az értelem nem képes teljességében kimeríteni, hanem csak megragadni és a hitben elfogadni tudja.” (*Fides et ratio* enciklika 14).

A hit aktusa válasz a kinyilatkoztatásra

Ilyen távlatokban nézve mi tehát a hit aktusa? – Az ember válasza Isten kinyilatkoztatására, aki megismerteti önmagát, feltárja jóságos tervét; s hogy Szent Ágoston kifejezésével éljünk: hagyjuk, hogy megbilincseljen az az Igazság, aki Isten, egy olyan Igazság, aki a Szeretet.

A hit aktusa engedelmes hódolat

Ezért hangsúlyozza Szent Pál, hogy Istennek, aki kinyilatkoztatta a maga misztériumát, „a hit engedelmségével” tartozunk (*Róm 16,26; vö. 1,5; 2Kor 10, 5–6*), azzal a magatartással, amellyel „az ember szabadon Istenre bízva egész önmagát, »értelmével és akaratával teljesen meghódol a kinyilatkoztató Isten előtt« és önként elfogadja a kapott kinyilatkoztatást” (*Dei Verbum 5*).

A hit aktusa megtérés

Mindez alapvető változást hoz létre egész valósággal való kapcsolatunkban, minden új megvilágításba kerül; tehát igazi megtérésről van szó. A hit „a mentalitás megváltozása”, mert Isten, aki Krisztusban kinyilatkoztatta önmagát és megismertette velünk szerető tervét, lebilincsel, magához vonz, életünk értelme lesz, a szikla, amelyen életünk szilárd alapot talál.

A hit a megértés és megmaradás feltétele

Az Ószövetségben találunk egy nagyon tömör kifejezést a hitről, amelyet Isten Izaiás prófétára bízott, hogy közölje Júda királyával, Áházzal. Isten mondja: „Ha nem hisztek – azaz, ha nem maradtok hűségesek Istenhez – nem maradtok meg” (*Iz 7,9b.*) Tehát szoros összefüggés van a megmaradás és a megértés között, ami jól kifejezi, hogy a hit annak életünkbe való befogadását jelenti, ahogyan Isten látja a dolgokat; engedjük, hogy Isten vezessen Szavával és a szentségekkel annak megértésében, hogy mit kell tennünk, milyen úton kell járnunk, hogyan kell élnünk. Ugyanakkor éppen az Istentől tanult megértés, az ő szemével való látás teszi marandóvá az életet, teszi lehetővé, hogy „talpon maradjunk”, hogy el ne essünk.

Kedves Barátaim, az Ádvent, az éppen elkezdett liturgikus idő, amely a Szent Születésre készít fel, Isten Fia eljövetelének ragyogó misztériuma elé állít bennünket, a nagy, „jóságos terv” elé, amellyel Isten magához akar vonzani, hogy az öröm és a béke teljes közösségben élhessünk Ővele. Az Ádvent – sok nehézség közepette – újra arra hív, hogy elevenítsük fel annak bizonyosságát, hogy Isten jelen van: belépett a világba, olyan emberré lett, mint mi, azért, hogy beteljesítse szerető tervét. És Isten kéri, hogy mi is legyünk jelei annak, hogy Ő tevékenykedik a világban. Hitünk, reményünk és szeretetünk által újra meg újra be akar lépni a világba és akarja, hogy a mi éjszakánkban újra felragyogjon az ő fényessége.

A jelenlegi válságra hatékony válasz, ha az életre és a családra összpontosítjuk erőinket

Február 3-án, a hónap első vasárnapján tartják Olaszországban az élet napját. Ezért XVI. Benedek pápa kifejezte kívánságát: minden embert oltalmazzanak méltóságában. Hangsúlyozta, hogy a leghatékonyabb válasz a krízisre, ha a családra irányítjuk erőforrásainkat. Beszédében emlékeztetett rá: Jézus nem azért jött el, hogy az emberek egyetértését keresse, hanem azért, hogy tanúságot tegyen az igazságról.

„Senki sem próféta saját hazájában” – ezt a közmondást erősíti meg a vasárnapi evangéliumi szakasz, amelyre a Szentatya utalt beszédében. Jézus a názareti zsinagógában, abban a városban, ahol nevelkedett és ahol mindenki ismerte őt és családját, bejelenti, hogy személyében beteljesedett az Írás, Izajás próféta jövendölése a Messiásról. Ezek a szavak provokációként hangzanak – állapította meg a pápa. Egy egyszerű ács nem tételezhet fel ilyesmit magáról – gondolták földijei.

Amikor Jézus két csodát hoz fel példának, amelyet Illés és Elizeus hajtottak végre nem izraelitákon, hogy bebizonyítsa: olykor nagyobb hittel lehet találkozni Izraelen kívül, ekkor hallgatói mindnyájan haragra gerjedtek, fölugráltak és kiűzték Jézust a városból. Fölvitték egy hegy tetejére, hogy onnan letaszítsák. Vajon Jézus miért akart ilyen megosztottságot okozni? – tette fel a kérdést a pápa. A válasz az, hogy Jézus nem az emberek egyetértését kereste, hanem, amint később Pilátusnak mondja: tanúságot akart tenni az igazságról.

Az igazi próféta csak Istennek engedelmeskedik, és az igazságot szolgálja, ezért személyesen is kész áldozatot hozni.

A vasárnapi liturgiában felhangzottak Szent Pál szavai is a szeretetről, amely „nem kérkedik, nem gőgösködik, nem tapintatlan, nem keresi a magáét, haragra nem gerjed, a rosszat föl nem rója, nem örül a gonoszságnak, de együtt örül az igazsággal” (1 Kor 13,4-6).

Hinni Istenben annyit jelent, mint lemondani előítéleteinkről, és befogadni konkrét arcát Annak, akiben kinyilatkoztatta magát: a názareti Jézusban. Ez az út elvezet ahhoz is, hogy másokban is felismerjük és szolgáljuk őt – mondta a Szentatyá.

Mária az, aki nem botránkozik meg Jézus emberi mivoltán, amely egészen a Kereszt éjszakájáig és a Feltámadás ragyogó fényéig tart – mondta XVI. Benedek pápa, fohászkodva Máriához: segítsen bennünket, hogy mi is hűségesen és örömmel haladjunk végig ezen az úton.

Vatikáni Rádió, 2013.02.04.

Részlet a Szeretetláng Naplóból (4)

1962. április 13.

(Fájdalmas péntek, a Szent Szűz első közlése!)

Ezen a napon az Úr Jézus óhaja szerint tizenkét órától három óráig imádtam és engeszteltem Őt. Benne elmerülve kértem a Szent Szüzet, vesse szívembe Szent Fiának Sebeit, és indítsa mind nagyobb könnyöretre Szent Fiát. Könnyeim sűrűn hullani kezdtek. Sűrű könnyhullatásom közepette a Fájdalmas Szűz kimondhatatlan bánatát és szomorú zokogását éreztem lelkem mélyén. Az Ő zokogása áramlott át az én lelkembe is, majd zokogó hangján így szólt hozzám:

„Kármelita kislányom! Oly sok bűn van az országban. Segíts nekem, mentsük meg! **Én fénycsóvát adok a kezédbe. Ez Szívem Szeretetlángja.** Az én Szívem Szeretetlángjához add a te szeretetedet is, és add tovább, kislányom!”

„Édesanyám, miért nem teszel nagy csodákat, hogy higgyenek Neked úgy, mint Fatimában?”

„Leánykám, minél nagyobb csodákat tennék, annál inkább nem hinnének nekem. Kis kármelitám, az első szombatot is azért kértem, és mégsem veszik figyelembe.

Én jószágos, megértő Édesanyátok vagyok, és veletek összefogva megmentelek benneteket. **Szent István nekem ajánlotta (országotokat), és én ígérettemmel biztosítottam, hogy szívemen viselem az ő és a magyar szentek kérését. Egy új eszközt szeretnék kezetekbe adni.** Nagyon kérlek, fogadjátok megértéssel, mert Szívem bánkódva néz le országomra...” „A tizenkét papi személy, kiket Szent Fiam kiválasztott, lesznek a legméltóbbak kérésem teljesítésére.

Leányom, vidd e lángot, melyet neked nyújtok először.

Ez Szívem Szeretetlángja.

Gyűjtsd meg nála a tiédet, és add tovább!”

És annyira zokogott, hogy alig értettem, mit is mond. Megkérdeztem Tőle, mit is kell tennem. Én az egész ország nevében megígértem Neki mindent, csak hogy fájdalmát enyhíthessem. Mert a szívem úgy fájt, majd megszakadt.

„**Leányom, azt kérem tőled, hogy csütörtökön és pénteken különösen engeszteljétek Szent Fiamat. Az engesztelés módja a családokban történjék.** Az egy órai idő, amit az engesztelésre fordítottok, legyen lelki olvasmánnyal kezdődő, áhítatos összeszedettséggel teljes ájtatosság, a szentolvasó vagy más módja az imádságnak. Az engesztelést ketten vagy hárman végezzétek. Ahol ketten vagy hárman összejöttök, ott az én Szent Fiam. Az Ő kérésére ötszöri keresztvetéssel kezdjétek meg, mely közben ajánljátok magatokat Szent Fiam Sebei által az Örök Atyának. Az engesztelő ájtatosságot így is fejezzétek be. Ezt az imát reggel és este, és napközben is végezzétek, mert ez közelebb visz benneteket Szent Fiam által az Örök Atyához, és szívetek megtelik kegyelemmel.

A kegyelemmel teljes lángot, melyet Szívemből adtam nektek, szívről szívre járva gyűjtátok meg az egész országban. Ez lesz a csoda, mely tüzet fog, és a Sátánt megvakítja. Ez az összetartó szeretet tüze, melyet Szent Fiam Sebeinek érdemei által kértek.”

Én ezek után nagyon szabadkoztam. „Én, méltatlan, rám bízod ügyedet, hogy tudjam én ezt továbbadni?” És újra szabadkoztam ellene. Néhány nap múlva a Szent Szűz megígérte, hogy a Szent Fia által kért áldozatokat hathatós anyai segítségével és szeretetével támogatni fogja.

„Veled leszek, kis kármelita leányom, és Szívemre öllelek.”

„Égi Anyám, Boldogságos Szent Szűz, valamit szerettem volna kérdezni.”

És Ő már tudta, és választ is adott kérdésemre: „Az esperes atyához vidd Szent Fiam kérését.” A Szent Szűz kedves fiának nevezte előttem az esperes atyát. S közben csodálatos kegyelemmel megértettem, hogy a Szent Szűz akarata Szent Fiáéval, az Örök Atyáéval és a Szentlélek Istenével mily csodálatosan össze van forrva. **A Szent Szűz megígérte, hogy Ő velünk lesz, hogy a kicsinyke láng elterjedjen, mint a futótűz.**

1962. április 15.

A Szent Szűz ismét kért:

„Kármelita kisleányom! A Kedves Ház lakóit felkérem: Ők igazán sok odaadással, szeretettel végezzenek missziós munkát az ország területén, minden tagjuk. Ők legyenek az elsők a szent Láng átadásánál, az ő rendeltetésük lélekemelően

megható. Leánykám, ne légy bátortalan, indulj el mielőbb! Szeretlángom a Kármelből fog elindulni. Ők tisztelnek engem a legjobban, vagyis ők vannak erre legjobban hivatva, hogy tiszteljenek engem. Vigyél két gyertyát, gyűjtsd meg előbb a te kis lángodat, add tovább az én kármelita fiainak, ő majd elterjeszti azt a tizenkét legkiválóbb tisztelóm között. (Én a Szűzanyát utólag megkérdeztem, hogy ez a tizenkét papi lélek mind kármelita lesz-e. Ő nemmel válaszolt.) Én véletek leszek és kiváló kegyelmekkel árasztom el őket. Mikor már a tizenkét papi lélek összejött, tizenkét tiszteletemre szentelt templomban egyszerre kezdődjön meg (az ájtatosság). (A hívek) adják át a gyertyalángot egymásnak, melyet az ájtatosság idején kaptak, vigyék haza, és a családi ájtatosságot is így kezdjék meg. **Ha buzgóságotok kítartó lesz, megvigasztalódom.**”

1962. április 17.

Sok mindent mondott az édes Üdvözítő. Arra kért, hogy ne adjuk fel a harcot, mert ez a szünet nélküli harc növeli a kegyelmet.

„Kérd meg fiaimat, hogy küldjék a lelkeket Édesanyánkhöz, és egyetlen beszédet el ne mondjanak Édesanyám különös tiszteletének említése nélkül.” **A Magyarok Nagyasszonya országa vagyunk, ezt ragyogtassák szüntelenül a lelkek felé. Tartsuk ébren a Magyarok Nagyasszonya különös óhaját. „Te pedig, leányom, egész életed minden erejével és áldozataiddal óhajtsd szüntelenül az Én Országom eljövételét, hogy Édesanyám Szeretlángja gyulladjon, terjedjen a szeretet szikrái által.”**

Egy alkalommal, amint az Úr Jézus elé borultam és életem elpazarolt idején bánkódtam, Ő így szólt:

„A szeretet növelése ellensúlyozza mulasztásaidat. A szereteted növelése által kegyelmeim is nagymértékben fognak növekedni lelkedben. (Ugyanakkor még hosszan beszélt velem.) Leányom, amit most mondok, az nemcsak neked szól, **add át az Én kedves fiaimnak:**

Elmondott szavaim lényegét szőjjék át az ő lelkük gondolataival. A lanyha lelkeket fel kell rázniuk mélyre süllyedt nemtörődömségükből. Először is tudatosítaniuk kell bennük a Velem való bensőséges egyesülés gondolatát, különösen azokkal a lelkekkel, akik gyakran fogadnak ugyan szívükbe, de ez mégsem hozza őket közelebb Hozzám. Hiába fokoznám bennük a leli elmélyülést, ha ők sarkon fordulnak, ott hagynak. A lelkük mélyén nem is gondolnak Rám a napi munka közepette. Úgy fáj ez Nekem! Úgy, de úgy szenvedek!

Amikor elmondjátok: „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj...”, akkor **tegyétek is magatokat méltóvá.** Ha már eljöttök, ne fordítsatok Nekem hátat! **Tegyétek szívetekeket alkalmassá a Velem való állandó egyesülésre már napközben**

is, egy szerető fohász, egy szerető pillantás által, hisz úgy sóvárgok utánatok! Úgyis oly kevesen jönnek Hozzám. Legalább aki Hozzám jön, az legyen igazán odaadó, bensőséges. Ébresszések fel lelketekben az Irántam érzett bizalmat. **Az fáj a legjobban, hogy nem bíznak Bennem. Hiába van hitük, ha nincs bizalmuk. Enélkül nem tudnak közelembe férkőzni.** Kérd meg fiaimat, ébresszenek bátorítást a lelkekben. Mondják el, hogy aki küzd, mily kedves Elöttem, hogy **a lélek fel ne adja a harcot, mert a szünet nélküli harc növeli bennük az Én kegyelmeimet. Küldjétek őket Édesanyámhoz.**

Leánykám, kívánj Nekem sok lelket. Ez legyen állandó életcélod. Azért ragadtalak ki a világból, erre szemeltelek ki. Örülök, hogy legalább te megszántál, megértesz, határtalan fájdalommban vigasztalsz.”

És közben, míg ezeket mondta, határtalan fájdalomát szétárasztotta szívemben. „Uram, Jézusom, én olyan nyomorult bűnös vagyok.” Ő tovább beszélt hozzám:

„**Leányom, a bűnbánat az, mely közelembe hozott. E mélységes bűnbánatot kérd sok lélek számára!** Oly kevés ilyen lélek van, pedig sokakat felszólítok az Én különös követésemre, és nem vagyok válogató. Mindenféle körülmények közül választok ki magamnak lelkeket, de sajnos kevés eredménnyel. Kislányom, ma nagyon sokat panaszkodom. Ki kellett öntenem Szívem tengernyi bánatát újra előtted, mert annyi méltatlanságot kell elviselnem a Nekem szentelt lelkektől. Jöjj Hozzám még korábban, és vigasztalj még többet. **Lépj ki mértékeidből.** Szereteted legyen forró, áhíttal teljes Irántam. **Szeretettel szenvedj, és figyelj fokozottabb szeretettel az Én hangomra. Hogy az Én hangomat felfoghasd, légy csendes, mert finom hangomat csak a szeretetben elmerülő lélek tudja felfogni.** Tartsd ébren az Utánam való vágyakozásodat a szeretet élő áldozata által. **A szeretet tűz, melyet csak a szünet nélküli áldozatvállalás tarthat izzásban.**”

1962. április 20.

„Meváltó munkámban szünet nélkül vállalj részt. Ne kérdezd, hogyan? Óhajtsd, hogy jöjjön el az Én Országom a te (számodra) és minden lélek számára. Ha nyugovóra térsz, tekintsd át az egész napodat, mit tettél Országom eljövételéért?”

Másnap igen szorongó fájdalommal árasztotta el lelkeket, valósággal égetett. „Jézusom, ugye, tudod, hisz Te adod ezt nekem. Te ígérted, hogy különböző szenvedéseket fogsz adni nekem. Úgy fáj, és mégis olyan jólesik szenvedni. Nem tudom mihez hasonlítani ezt a nagy szenvedést.”

„Pedig tudhatnád.” – szólt Ő szelíden. „Mikor gyermekkorodban idegen földön éltél, távol édesanyádtól és édes hazádtól, ezt a fájó kínt szenvedted el hosszú időn át.” „Édes Jézusom, ez a honvágy volt.”

„Rájöttél? Ez a fájdalmas szenvedés, melyet rád küldtem, az égi hon után való vágyódás. Szenvedd el azokért, akik nem vágyódnak az örök hon után.”

Ma megkért az Úr Jézus:

„Anyám Szeretlángját add tovább sürgősen.” A Szűzanya és az Úr Jézus szavai mint egybeolvadt kérés, úgy hangzanak lelkemben. S közben újra sürgető indítást adott, hogy „Így Atyám büntető kezét tartsátok vissza az országtól.”

Én igazán nagyon nehezen indultam el.

„Leánykám, most már ne habozz! A Szent Szűz, a Magyarok Nagyasszonya majd igazol téged. A Mi szavaink, melyeket veled közlünk, legyenek imádságaid.”

Tudniillik ezekben a napokban többször is kaptam indítást, hogy a velem közölt dolgokat az esperes atyának adjam át.

A rá következő napokban is korán mentem az Úr Jézushoz. Hosszas, csendes hallgatás után Ő szólalt meg lelkemben. Szelíd, csendes hangján sok mindent mondott, de ezek csak úgy átmentek énem tudatába. Alig hallhatóan éreztem határtalanul jóságos szavainak csodálatos jelentőségét, mely lelkembe hatolt, de leírni nem tudok belőle, csak néhány szót, mely sürgős cselekvésre indított. Többek között arra kért, hogy ne késlekedjem tovább a rám bízott kérések átadásával, és az Átala diktált utasításait minél előbb adjam át az atyának. Nagy félelem fogott el, mert éreztem, hogy most már nincs idő a halogatóra. Nagy ijedségemben bementem a sekrestyébe, és az ott tartózkodó nővért megkértem, hogy kérje meg az atyát, hogy imádkozzon értem. Egyebet nem szóltam, hisz ezek annyira bensőséges dolgok, hogy nem lehet elmondani senki másnak azon kívül, akihez az Úr utasít.

Aznap a gonosz szüntelenül szorongatta lelkemet, és ez csak akkor szűnt meg, mikor este az Úr lábaihoz borultam. Rövid hallgatás után az Úr Jézus kezdett hozzám beszélni oly kimondhatatlan, csodálatos gyengédséggel. Oly leírhatatlan, eddig előttem ismeretlen, csodálatos szeretet áramlott át Őbelőle lelkembe, hogy remegtem. Ez a rendkívüli, csodálatos érzés hosszú időn át átjárta egész testemet és lelkemet. Közben az Úr így szólt, eddig még soha nem éreztem gyengéd hangon, melyről éreztem, hogy Neki is fáj, amit mondani fog:

„Kármelita kisleányom, ma búcsúesténk van. Úgy értsd ezt, hogy lelked szelíd szavaim tárháza volt. Most csöndességet borítok rá. Nemcsak hangom, de állandó jelenlétem érzetétől is megfosztalak.”

Ahogy e szavakat kimondta, a gonosz kajánul fellélegzett, és ezt nekem éreznem engedte. A gonosz így szólt: „Most itt az én időm.” Úgy éreztem, hogy nagyon messze volt, s közben az Úr egy kézlegyintésétől mintha megsemmisült volna. Én csak az Úr csodálatos, de számomra oly szomorú érzésével éreztem, hogy az Úrnak fáj, hogy nekem szomorúságot okoz. Ő szelíd jósággal sugallta:

„A lelked érdekében kell tennem.”

És ahogy sugallata a lelkembe hatolt, egy újabb, előttem egészen ismeretlen, leheletszerű, finom, lelket remegtető, kegyelmekkel teljes érzés árasztotta el egész bensőmet. Közben úgy éreztem, ez a szeretet Lelke, a szentség Lelke, a Szentlélek Úristen. Lelkembe való átsugárzása közben úgy éreztem, hogy minden kísértésnek a leküzdéséhez egy másféle kegyelmi erőt lehel rám a Szentlélek. Ez úgy megnyugtató, hogy a szememből kitóduló könnyek, melyeket az Úr távozása idézett elő lelkemben, csöndes összeszedettségre hangoltak. És hogy lelkem így megpihent, az Úr Jézus még egyszer megszólalt lelkemben:

„Leányom, ne érts félre! Én ezután is veled leszek a szentáldozásban, és ezután is szívszorongva várom jöttödöt, mint eddig. Légy hűséges! Ne a magad érzését keresd, **mondj le önmagadról, és csak Engem szeress!** Csak a szeretet Lelke töltsön el! Szeress Engem, mint fehér pólyába takart kisgyermeket. Keress Engem, mint Szűzanyám is keresett szorongó szívvel a nagy tömegben. Ha bárhol megtalálsz, örülj Nekem! Gondolj Rám, ha segítő kéz kell, és ha úgy érzed, hogy atyai támogatásra van szükséged, nézz fel Örök Atyámra, és a Szentlélekkel merülj el szeretetünkben.”

Ezek voltak búcsúszavai. Bármilyen jóságosak (voltak), mégiscsak szomorúságot éreztem miattuk. Az előző éjjeleken mindig az Úr Jézus ébresztett fel a virrasztó imádságra. Most, mikor a virrasztás ideje elérkezett, az őrangyalom keltett fel. Ó, mily nagy különbség volt az előző és a mostani ébresztés között!

(Szeretláng Lelki Napló 39-42. o., 1961.)

Üzenetek a mai világban

A világ körülöttünk nagyon keményen feszül, úgy tűnik, az USA mindenképpen ki akarja robbantani a harmadik világháborút, vagy legalábbis valamilyen komolyabb katonai ipart fellendítő eseményt szeretne. Számtalan feszülő gócpont van, ahol csak egy kis szikra kell, és máris fegyverhez nyúlnak az emberek, ölik egymást.

Több helyen is beindultak komolyabb vallási háborúk – sajnos. Úgy tűnik, ezeket is van, aki pénzelve, fegyverrel támogatja. Ezek a feszültségek természetesen Egyházunkat sem hagyják érintetlenül. A feszültségek – ha nem is fegyveresen – de mégis ott vannak Egyházunkon belül is. A magunk „lelki fegyvereivel” alakítjuk ezeket a „frontokat”. Az őszi püspöki szinódus idején – ahogy az az egyéb hírforrásokból kiszivárgott – elég nagy feszültségek, ellentétek voltak a püspökök csoportjai között, a nyilatkozat megszövegezése körül is sok ellentét adódott a

liberálisok és a konzervatívok között. A feszültségekről a hivatalos katolikus sajtó igyekezett hallgatni.

A világi médiáról, hírközlésről elmondható, hogy ugyan a látvány szerint igen sokoldalú a tájékoztatás, mégis valójában elég egysíkú, egyre inkább úgy tűnik, hogy a cenzúra fokozódik – a látvány ellenére. Az őszi püspöki színódus kapcsán komolyan felmerült sok katolikus hívőben a gyanú, hogy ez az állítás a katolikus sajtóra is általánosságban igaznak látszik. Ezt a gyanút azóta sem sikerült eloszlatni. A kényesebb kérdésekben elég egysíkú az információ, ami a hivatalosnak mondható katolikus sajtóban megjelenik.

Kényesebb kérdésnek tűnik például az üzenetek témaköre. Teljesen tisztában vagyok azzal, hogy azok nem helyettesítik az Evangéliumot. Nem is akarják helyettesíteni. Az üzenetek jellemzően csak figyelmeztetni akarnak, hogy hol térünk el az evangéliumi úttól, illetve aktuális „tanácsokat” adnak, hogy mi a mai időkből a leghatékonyabb teendő, imádság, hogy visszatérjünk az evangéliumi útra. A Boldogságos Szűz Mária igen sokszor hangoztatja üzeneteiben, hogy egyetlen célja, hogy az üzeneteken keresztül „terelgetésével” egyre inkább Fiához vezessen mindenkit.

Az üzeneteket természetesen meg kell vizsgálni kellő kritikával, és nagyon óvatosságnak kell lenni. De a kimondottan evangéliumi életre buzdító, afelé terelő üzenetek teljes kidobása, elvetése nagyobb gondnak látszik időnként, mint az esetleges kisebb tévedések becsúsztatása, ha lelkünk mélyén igazán az Isten iránti hitünk növekedését tudja elérni az üzenet. Természetesen az a legjobb, ha legalább egy komoly „szakember” kritikus véleménye alapján szűrt üzeneteket veszünk igazán komolyan. Ilyenek például a világ 26 országában kapott üzenetekből témák szerinti válogatás, a Stella Maris Alapítvány által kiadott könyv, a „Jézus és Mária sír”. Ez a könyv püspöki imprimaturával rendelkezik. Tehát az ebben olvasható üzenet részletek nem mondanak ellent Egyházunk tanításának! De ilyen a helyi illetékes püspök, illetve érsek által jóváhagyott Szőkefalvi üzenetek is! Ezek az üzenetek 20 éve kezdődtek és 10 éve értek véget. Öt titkot is kaptunk (ezeket közöltük le a Tengernek Csillaga 2015 évi 2. lapszámban, a rózsafüzér rovatban). Ugyanígy semmiben nem mond ellent Egyházunk tanításának a Gobbi atyán keresztül kapott Mária Papi Mozgalom nevéhez köthető üzenetek egyike sem. Ha csak ezeket tanulmányozzuk, ha csak ezeket olvasgatjuk és elmélkedünk aktualitásukon – természetesen a napi Evangélium olvasását és a feletti elmélkedést el nem hagyva – akkor már sokkal biztosabb, hogy az igaz hitben meg tudunk maradni ebben az egyre zavarosabb időben.

Ahogy az idő halad éreznünk kell(ene), hogy erőnek erejével kis lépésekben, de növelnünk kell az Istenre szánt napi időnket. Ma már napi egy-két perc imával

nagyon kis esélyes, hogy az igaz úton tudunk maradni – hiszen a sátáni cselvetések nagyon kifinomult technikákkal osonnak be életünkbe, és utána belülről csábítgatnak, bontják a hitünk kötelékeit, észrevétlenül.

Az üzenetekkel kapcsolatban nem szabad elfelejtenünk az Ámosz prófétánál lejegyzetteket: „*Valóban, az Isten, az Úr nem tesz semmit anélkül, hogy szándékát el ne árulná szolgálóinak, a prófétáknak.*” (Ám 3,7) (Itt nyilván a világot érintő cselekedetekről van szó.)

Az Isten a történelem folyamán mindig előre szóló prófétái, üzenet hozói által. Ha valamire készül – és a mostani világméretű és egyre növekvő Isten-tagadás miatt biztos, hogy készül – akkor Ő azt ma is jelzi. Biztos, hogy jelzi. Mi szabad akarattal kell, hogy eldöntsük, hogy akarunk-e hallgatni a jelzésekre. Ez attól független kell, hogy legyen, hogy a katolikus média milyen mértékben említi ezeket. A komoly hitbéli dolgoknál, a komoly megnyilatkozásoknál a sátán is mindig ott van, és igyekszik elterelni minél több ember figyelmét, hogy nagyobb esélye legyen megkaparintani a lelkeket ama végső napon – kinek-kinek mikor érkezik el ama végső nap. Hiszen egész életünk arra kell, hogy irányuljon, hogy ama végső napunkon jó irányba tudjunk lépni az örök életbe. Hogy az örök életünk ne a pokolban, hanem a mennyországban valósuljon meg. Ezért csak halálunk pillanatáig tehetünk, utána már az evilági cselekedeteink alapján jutunk oda, ahova az igazságos Bíró ítéli.

Az üzenetektől függetlenül is erre kell készülnünk, de az üzenetek segítenek az aktuális teendőket illetően – különösen ilyenkor, amikor ilyen zavaros világ vesz körül minket, és ezért nehéz eligazodni. Figyelmeztetnek a problémákra, hogy észrevegyük azokat a sátán által épített „homály” ellenére, és buzdítanak a sátán elleni konkrét cselekedetekre. Erről a napi gyakorlati kérdéssről papjaink nagyon ritkán beszélnek manapság, pedig az örök élet felé vezető utunkon ezek nagyon fontos kérdések, napi kérdések, napi cselekedetet igénylő kérdések.

Tudom, hogy ezek a cselekedetek kényelmetlenek – és a világ folyton azt haragolja, hogy keresd a kényelmet, örülj a világnak, élvezd...

Nekünk a Szűzanya és Jézus a legfőbb példaképünk. Nekik is volt sok – elsősorban lelki – örömük, de alapvetően a fontos dolgokban, a fontos döntésekben nehéz helyzetek voltak, és ezeket élénk élték, hogy kövessük. Hiszen Jézus a búcsúbeszédében azt mondta, hogy minket is mindig ki fog vetni a világ, az evilághoz tartozó emberek ellenünk lesznek, támadni, gáncsolni, bántani, akár meg is fognak ölni minket, ha komolyan éljük a hitünket.

A Szűzanyának milyen nehéz volt kimondani az „igent” Gábor főangyalnak, hiszen tudta, hogy mi vár egy házasságon kívül teherbe esett asszonyra. Milyen nehéz volt kimondani az igent, hogy végig kísérje Szent Fiát a keresztútján. És

mégis kimondta, és ezzel társult Jézus megváltásához, ezáltal lett kegyelemközvetítő. De előbb ki kellett mondania az igent...

Jézust is mennyi támadás, bántás érte földi életében. A gyermek-gyilkossági kísérlettől kezdve a tanítása alatti támadásoktól, megkövezési kísérlettől, kinevezésektől egészen keresztútjáig. Mégis mindvégig kimondta az igent a szenvedésre, testi-lelki fájdalomokra, felajánlva azt értünk, felajánlva azt lelkek megmentéséért.

Miért gondoljuk, hogy nekünk Krisztus követőknek sokkal könnyebb lesz az életünk, amikor Jézus maga mondta, hogy a keresztet fel kell vennünk nap mint nap? Miért gondoljuk, hogy Jézus tanítása ránk mégsem érvényes? Csak azért mert olyan jó azt hinni, hogy könnyedén is át lehet jutni a tű fokán? Lehet, hogy tévedünk. Lehet, hogy nagyot tévedünk!

A fájdalom, a szenvedés elkerülhetetlen, ha a mennyországba akarunk jutni. Oda csak a Golgotán keresztül visz az út! Erre figyelmeztetnek az üzenetek. A nagy csábító pedig erről a figyelmeztetésről akarja elterelni a figyelmünket a médián, a katolikus médián keresztül is. Figyeljünk oda, gondolkozzunk és imádkozzunk, böjtöljünk, hogy tisztán láthassunk. Ne bízunk rá magunkat akárkinek a véleményére. A tiszta üzenetekre rábizhatjuk magunkat. De az üzenetek csak segítség legyen az Evangélium megértésének gyakorlatba ültetésében. Az alap maradjon az Evangélium, Jézus Krisztus tanítása!

És szánjunk minél több időt Istenre, a Szűzanyára, a szent angyalok segítségül hívására, mert valami nagyon közeledik. Nem tudjuk a pontos időt, a pontos órát, de az emberiség viselkedése miatt valami nagyon közeledik. Az ember lassú változása miatt kimondható, hogy ha egy-két éven belül lenne valami, az nagyon-nagyon közel van, hiszen igen lassan tudunk változni. Ezt tartjuk szem előtt! Azt csak gondoljuk, hogy majd akkor gyorsan változunk. Az ember nem ilyen, csak a csábító által belénk épülő gondolatunk, a kényelmes életben maradásra csábító gondolatunk ilyen. A cselekvésben – éppen az ellentétes irányba csábító gondolatunk miatt is – igen lassan tudunk alakulni. Az üzenetek sokat tudnak ebben segíteni. Az idő nagyon sürget!

Isten, Jézus Krisztus, a Világ Győzelmes Királynője segítenek ebben minket! A Biblia szerint a Szűzanya fogja eltaposni a sátán fejét, tehát jogos a megnevezése: Világ Győzelmes Királynője. És a Győzelmes Királynőhöz ugye, hogy jó tartozni...

Azt hisszük, hogy elég okosak vagyunk. Ez a felvilágosodás egyik legsikeresebb „csábítása”. Pedig a mi gondolkodásunk, a mi gondolataink máshogy járnak, mint az égieké. Hiába, hogy az Isten a saját képére és hasonlatosságára alkotott minket, de a gondolkodásunk azért elég evilági, már csak a testi korlátaink miatt is. A Szűzanya mondja Gobbi atyán keresztül:

Másként cselekszem, mint ti (1973.10.16.) Azt is mondja, hogy: „Szükséges, hogy megszokd a szenvedést, hogy nem értenek meg, hogy elhanyagolnak és kissé reád is taposnak.” (1973.07.21.) „Elengedhetetlen önmagunk teljes belső felajánlása” (1973.07.29.)

Fogadjuk el, hogy az égiek másként gondolkodnak, és vállaljuk szeretettel a szenvedéseket, felajánlva valakiért, valakikért, hazánkért a világerért! Rendszeresen ajánljuk fel magunkat, szereteteinket a Szűzanyának, Jézusnak! Ne hagyatkozzunk vakon a médiára, az Evangéliumra építsük életünket, melyben sokat tudnak segíteni a hiteles üzenetek.

M.J.

A Szentkorona titkairól

Az utóbbi időkben elég sok üzenet érkezik a Szentkoronával kapcsolatban. Természetes, ha az Ég akar valamit, fontosnak tart valamit, akkor azonnal működésbe lép az ellenoldal is. Soha annyi téves és gonosz nézet a Szentkoronával kapcsolatban nem volt, mint ma. A legfurcsább az, hogy olyan helyekről is jönnek ilyenek, ahonnan mi nem ezt várnánk.

Szentkorona elleni támadások közül, engedjék meg röviden idézni egy neves katolikus szerzőnek a könyvéből, aki szó szerint azt mondja, hogy „pár évvel ezelőtt még én is Szent Koronát írtam volna, de ma már ezt nem tehetem”. Beismeri, hogy a magyar koronázás, királykoronázás szentelmény, tehát sajátos kegyelemközvetítő, segítő kegyelmet kiesdő szertartás, aminek a főszereplője maga a Szentkorona, amivel a hatalom átruházása és az égi kegyelmek közvetítése történik meg. Azt mondja, „ennyiben rendben is lenne, mondhatnánk szentnek. De az utóbbi időkben felújították a Szentkorona-tant, amiben világosan és egyértelműen áll, hogy a Szent Koronáé az ország, a Szent Koronáé a tulajdon, a Szent Korona képvisel mindenkit. Ezt pedig egy tárgy nem teheti.” Ez azt jelenti, hogy a Szent Koronát valami módon fölemelik, és ezt már ugyan nem meri kimondani, de a lényege a következtetésének, hogy az Isten szerepét akarják vele eljátszatni. A protestáns lelkészek még ennél is tovább mennek. Tőlük sem várnánk persze. Elsősorban adventisták és reformátusok között vannak ilyenek. Azt állítják, hogy az összes történelmi bajunk abból ered: a Szent Koronát istenítettük és tulajdonképp súlyos bálványimádást követtünk el. Ezért Isten büntetvén a bálványimádást bünteti Magyarországot. A nemzeti kudarcok, csapások tehát ennek a bűnnek a

következménye. A liberális és szabadkőműves támadások viszont folyamatosak voltak.

A Szentkorona esetében a legsúlyosabb pedig, amit a szabadkőműves császár, nem király, II. József parancsára csináltak meggyalázva a koronát. Szent képeket vettek le róla és azokat más profánokkal helyettesítették. Ettől kezdve hamis történetet is tudtak költeni. Végezetül, de nem utolsó sorban, való igaz, hogy egyes nemzeti, magukat nemzetinek mondó körök, hamis sámánok és általtosok, valamint egyéb hozzájuk csatlakozók, akik valamiféle sajátos magyar vallást szeretnének elindítani, az ellenkező oldalról támadnak. Valóban túlhangsúlyozzák a Korona jelentőségét. Olyannyira, hogy ténylegesen fenn állhat az a vád, amit az elsőben, a katolikus pap mondott, hogy tulajdonképp Isten helyébe, vagy közvetlen Isten alá akarják helyezni.

Ezzel szemben hangsúlyoznunk kell, amit az idézett katolikus pap is mondott: a Szent Korona szentelmény, nemcsak a koronázás, hanem maga a korona is. A szentelmény pedig azt jelenti, hogy kegyelemközvetítő, ahogy a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztje volt. Amint a rózsafüzér, az ikonok és a szent képek, szobrok, sorolhatnám tovább a szentelmények különböző fajtáit, amik az Egyház imája által segítő kegyelmet nyújtanak mindazoknak, akik élnek vele.

Másodszor a Szentkorona hitünk szerint ereklye. Mégpedig az ereklyék közül az egyik legkiválóbb, mert nem egyetlen szenthez, hanem szentek sorához kötődik. Szent István királyunk koronája volt, természetesen Szent István ereklyéjének is mondható, de ugyanúgy Szent László királyunké, hisz az ő fejét is érintette, s az ő kezében is volt. Salamon királyunk, aki bár kezdetben Szent Lászlóval szembeszállt, végül mégis bűnbánó remeteként élt, és szentként tisztelve halt meg. Egyébként ünnepe is van a magyar szentek között. Továbbá I. Géza királyunk, akit magnusnak mondanak, nagynek, de ez a jelző ebben az értelemben a tiszteltreméltóságát és a szentségét hangsúlyozza ki. Tehát négy Árpád-házi király s a végén Boldog Károly, akihez szintén tartozott. Így lesz aztán az ereklyék egyik legnagyobb ereklyéje.

Következő, amiről keveset beszélnek, a Szent Koronánk valóságos ikonosztáz. Az ikonosztáz, tudjuk, a keleti egyházban a szent képeket tartja, s előtte és mögötte zajlik a legszentebb istentisztelet; a szent liturgia vagy más szóval szentmise. Ők szent liturgiának hívják. A Szentkorona így nézve gyűjtőhelye az ikonoknak. Legfelül a Mindenható Atya képe van. Az Atya képéből kereszt alakban két-két apostol következik, összesen tehát nyolc. Aztán lentebb szemből Krisztusnak, a világmindenség urának, a Pantokrátornak képe, ahol görögül, ahogy az ikonosztázokon oda van írva a név, hogy félre se lehessen érteni.

Hátul azonban zavar van. Utaltam arra, hogy II. József alatt galád kezek a Szentkoronát megszentelték, valószínűleg a császár (nem király!) parancsára. Hozzáteszem, hogy minden álvallásos ember, illetve nem hívő szükségszerűen babonás. Az ő elképzelésük pedig az volt, ha a Szentkoronán megzavarják a képek harmóniáját, megzavarják az időzajelbe tett eredeti szándékot, amivel a Koronán a képeket és magát a Koronát építették. Így annak hatását, kegyelemközvetítő hatását is gyöngíteni fogják. Ez persze merő tévedés. A Szent Korona nem lett kevésbé kegyelemközvetítő ezzel a cserével, megtartotta eredeti szerepét, mert a szentelmény mindaddig közvetíti a kegyelmet, amíg jellege meg nem változik. Márpedig ezekkel a képcserékkel a Szentkorona nem változott meg, csak rajta lett három kép cserélve. A harmadik kép hátul, a történeti források alapján száz százalékos bizonyossággal a Boldogságos Szűz volt, feltehetően abban a változatban, amit Csomor Lajos talált meg Tbiliszi-ben a Kalkuli triptichonon. Azaz trónszék előtt áll a Nagyszűz áldott állapotban, mellette két fa, kifelé fordulva, jelezvén, hogy Fiával és az Atyával szemben Ő teremtmény. A másik kettő természetesen isteni személy, ott a fák befelé fordulnak és Ők maguk a trónon ülnek. A Szent Szűz fölött, ezt régebbi forrásokból tudjuk, úgynevezett tulipános kereszt volt. Ám a tulipán, ha másként nézzük, égből leszálló galamb is lehet, vagy ha épp a nemzetieknek akarunk eleget tenni, akkor turulnak a képe. Izabella királyné ezt letörte. Nagyon fontos elem volt, mert a Boldogságos Szűz feje fölött a Szentlelket jelezte. Tehát így a Szentkoronán rajta volt a Szentháromság harmadik személye is. A Szent Korona valóságos ikonosztáz. Rajta van tehát a három isteni személy képe, rajta a Boldogságos Szűz és rajta az abroncson, négy angyal, mégpedig arkangyalok (eredeti meg nem rontott állapotában) és négy másik szent, fölül pedig a keresztpánton nyolc apostol. Kevés olyan ikonosztáz van, ahol ennyi szent található és az isteni személyek is mind, föliratozva. A Szentkoronának ebből kifolyólag már a készítésekor is különleges hittani, hittudományi, teológiai mondanivalója volt. Jelezte fölül a láthatatlan Atyát, akitől árad minden kegyelem, aki maga a Teremtő, s a képen ez látható is. Jelezte a világ urát, az újra eljövő, ítélő Krisztust, a Pantokrátort, és jelezte hátul a Szentlelket. A Szentháromság és a teremtés teljessége hisz ott van az angyalvilág is, igaz kicsit lejjebb, nem csupán az emberek. Megjelenik a különleges tisztelettel körülvevett, szűzen a Szentlelkektől fogadó Mária, a megváltás kezdete, Isten ősevangéliumban megfogalmazott ígérete. Az apostolokkal együtt pedig az Egyház lényege, ami az apostolok igehirdetésével és közösségével indult, de mi mind Krisztus titokzatos testét alkotjuk, akinek édesanyja Mária ugyanúgy, mint valóságos testének. Végezetül a vértanú szentek. Ez a teológia tulajdonképpen a katolikus hit lényegét szinte tökéletesen megragadja, minden benne van. A végső időket, az ítéletet a Pantokrátor Krisztus,

aki egyben az ítélő Krisztus is, a történelem beteljesítője és bevezetője képviseli. Így az utolsó idők kérdései szintén rögzülnek a Szent Koronán. Kicsit furcsa ezek után bálványnak mondani. Ez nyilván olyanoktól eredhet csak, akik nem mélyedtek el jobban a kérdésben.

A Szentkoronáról, mint művészeti alkotásról, mint művészi tárgyról el kell mondani, hogy rekeszománc képei az egész világművészetben egyedülállóak. Erről ritkán esik szó, a legtöbben nem is tudják. A rekeszománc úgy készül, hogy az adott aranylemezen egészen vékony, századmilliméter vastagságú aranyhuzalal kirajzolják a képet. Mikor ez kész, akkor a megfelelő szín létrehozásához szükséges fémoxidokat öntik be kezdve a legmagasabb olvadáspontúval. A különböző színeknek külön-külön fémoxidok felelnek meg. A hevítés és lehűtés sorrendjét az olvadási hőmérsékletek határozzák meg. A legmagasabbal kezdik. A por megolvadva betölti azt a kicsi üreget, ami ott van. Ezt a kicsit szó szerint kell érteni, mert egy kicsi, nem egész öt centis képnél, egy teljes arcnál mondjuk a szem, el tudják képzelni milliméteres nagyságrendű. Az olvadék lehűlés után üvegszerűen kitölti helyét.

A leírta alapján látható, mekkora munkáról van szó. A Szent Koronán 19 zománckép van. Ebből le lehet szűrni azt, hogy a Szentkorona valódi értéke és megfizethetlensége jórészt a zománcképekből ered, nem abból a 2 kiló 56 gramm aranyból, ami a Korona teljes aranya, nem azokból a gyöngyökből, mert a Koronán igazgyöngyök vannak, nem azokból a kövekből, amik rajta vannak, hanem ebből az iszonyatos, csodálatos és értékes munkából.

További zománc készítési elemzés helyett térjünk át az apostol képek szemlélésére. Vegyük észre az oldalt lévő díszítményekben a keresztény egyház, mondhatom katolikus Egyház, végül is az Egyház, különböző ágainak jelképeit. A keresztpánton a feliratok latin nyelvűek, az abroncon (alsó rész) görögök. Így benne van a keleti egyház, fölül a nyugati egyház, a díszítményekben pedig a kopt, a szír, a szír-malabár, hisz a Szentkorona a Kaukázusban készült, ahol az egyháznak ezek a különböző szertartású ágai összeértek, ahol egymás mellett, vagy nem túl távol, léteztek.

A Szentkoronáról világosan írják a hozzáértők – ezért nagyon örültem a legutolsó égi kijelentéseknek, ahol Jézus mondja, angyalokkal sugalltattam, segítettém elkészítését – vagyis sugalmazott alkotás. A sugalmazás azt jelenti, hogy különleges égi segítséggel és vigyázattal készült. A Szentírás esetében a Szentlélek vigyázott és vezette a szentíró kezét, hogy abba hitbeli és erkölcsbeli tévedés bele ne kerülhessen. Itt ugyanerről van szó, a képnek pontosnak kell lennie, megfelelőnek, az Ég akarata szerintinek. Azok a profán szerzők, akik a Szent Koronával foglalkoznak, ezt pontosan észlelték, hiszen benne a gyöngyök számából, a méretekből

és így tovább, az akkori időben nem is ismert vagy csak részben ismert jellemzők, adatok olvashatók le. Egyrészt tökéletesek a matematikai összefüggések, az arany metszés szabályai szerint készült, amit a Fibonacci számsor jellemez, a π -nek csaknem pontos értéke is megállapítható. Másrészt sok földrajzi és csillagászati adat olvasható ki belőle. Természetesen se a tizedes vesszőket, se a nullák számát ne keressük, mert ezek a matematikába jó pár évszázaddal később kerültek be. Példaként említsünk néhányat: Föld-Nap távolság, Föld sugara, földév, holdév, közeli bolygók keringési ideje, stb. pontosan kiszámítható. Akkor ismerethalmaz az, ami a Szentkoronában rejlik, hogy a kutatók, matematikusok és ötvösök, sugalmazottnak tekintik, mert abban az időben ezt még a világ összes tudósa se tudhatta (a IV. században, 350 körül).

A másik érdekes tény, ami ezzel kapcsolatos, de egyáltalán nem ismert, tehát erről nagyon fontos pár szót szólni, hogy véletlenek sorozatával találkozunk a Korona esetén. Csak zárójelben jegyzem meg, mi hívő emberek tudjuk, hogy Istennél nincs véletlen. A hitetlen azonban véletlennek mondja, írjunk le tehát néhány érdekes tény. Baleset következtében, (több ilyen is lehetett, most nem mennék bele ennek részleteibe) az eredetileg függőlegesen, Szent István király korában már csak olyan 8 fok körül ferdén álló, kereszt ma majdnem pontosan 23 fokban dől. Ez az egyik legfontosabb földrajzi mutatónk, hiszen a Földön az évszakok és a Föld forgása következtében az időjárás változása, a nappalok és éjszakák hossza, az mind ebből a 23 fokból ered. A Föld tengelye pontosan így áll. Hozzáteszem, ezt nem terv szerint csinálták, később véletlen baleset okozta. Az viszont érdekes, hogy pont ez a helyzet állt elő. Azonban mindez csupán a kezdet. A Szentkorona egyes apostol képei azt a sorsot „élük”, amit annak idején éltek meg a nevezett apostolok halálukban. Így Szent Tamás képe, helyesebben a tartó lemez kétszer két lyukkal van átfúrva. Ebből az alsó kettőt fel is használták a szegecseléshez, a másik kettő helyzete miatt erre nem volt alkalmas. Tamás Indiában négy karddöféssel szenvedett vértanúhalált, ahogy ebben a sorsban részesült képe is. A kereszt ferdeségéhez hasonlóan ez nem eltervezett sors. Véletlen tehát?

Említettem, hogy a Boldogságos Szűz képét lecserélték. A helyére Dukász Mihály került. A kép azonban nem fért bele a keretbe, hiába vágtak le belőle, hiába szerelték le alatta a gyöngysort, ezért nem tudták visszahajlítani a peremet, hanem a mögötte lévő lemezhez (ezen van Szent Tamás) szegecselték. Később ehhez a képhez (Dukász Mihály), pontosabban uralkodásának idejéhez datálták a Szentkorona készítésének időpontját. Ez ugyanis alkalmasnak tűnhetett a deszakralizálásához, hisz Szent István előbb élt, így nem viselhette és fel se ajánlhatta. Mellesleg az elkövetők nem gondoltak arra, hogy ezzel „véletlenül” Szent Tamás sorsát valósítják meg a kép esetében is.

A következő Bertalan apostol képe. Itt szintén embertől, készítőtől, tervezőtől független a történet. A kép ugyanis emberi behatás nélkül eltűnik az aranylemeztől. Ugyanaz a minőség, ugyanaz a technika, s mégis ez az egyetlen kép, amivel ez történik. Ugyanakkor Bertalan úgy halt meg, lett mártír, hogy megnyúzták, s íme, képe lenyűzódik, hogy megismételje az apostol sorsát. Ismét véletlen!

Szent János képe viszonylag sértetlen, talán azért, mert Ő az egyetlen apostol, aki természetes halált halt. Igaz a vértanúság nála sem hiányzik, hisz olajban főzve akarták megölni, de nem halt bele, mert Istennek más volt a célja. Utoljára még két dolgot említenék a „véletlenek” hosszú sorából. A Pantokrátor kép fölött szív alakú piros kő van. Ez valamikor ép volt, de a XVII. században meghasadt. Érdekes, hogy pont ekkor, helyesebben ebben az időben kapta Szent Margit a Jézus Szívéről szóló kinyilatkoztatásokat, s kezdődött ennek következtében Jézus Szentséges Szívének tisztelete. Mellesleg a kereszten római katona döfte át, s így hasadt meg. A Szentkoronán a kő követi az eredetét. Utolsóként említeném, hogy a keresztpánton 64 vércsepphez hasonló kő és 72 gyöngy található. A Szentkorona országa 64 vármegyéből állott sokáig (63 megye és Fiume város – „külön test”), illetve a társországgal Horvátországgal együtt 72-ből. Zárójelben elmondanám, hogy ma 19 megyénk van, ami pontosan egyezik a zománcképek számával. Minő „véletlen”!

A Szentkoronát Szent István királyunk halála előtti napon ünnepélyesen az ország előkelőivel együtt felajánlotta a Boldogságos Szűznek, aki elfogadta. Ettől kezdve Regnum Marianum Magyarország, s Ő a mi Patrónánk, Édesanyánk, de nagyon fontos! a Királynőnk is! A Szentkoronában két koronarész van, egységessé készült, azonos kéz csinálta, félreértés ne essék, nem két koronát raktak össze. Ám a felső rész az égi királyságot jelenti, az alsó rész a földit. A kettő egységben együtt van. Ez azt jelenti, hogy akié a korona, mert ez immár 1038. augusztus 14-e óta a Boldogságos Szűz Máriáé, az nem csak égi Királynőnk, hanem földi is! Mi nem vagyunk árvák, nem vagyunk anyátlanok és nem vagyunk égi vezetés nélkül, mert Ő nekünk a földi királynőnk! Az, hogy a magyar politikai életben a hatalom ezt nem veszi tekintetbe, mert csak kevesen hiszik és fogadják el, az más kérdés. Attól ez a valóság, nem változott meg.

És most következzen a Szentkorona-tan. Amiről katolikus és református szerzők egy része azt mondja, bálványimádás, mert a Koronáé (tárgy, esetleg bálvány) nem lehet az ország, nem lehet tulajdona és így tovább. Nem igaz! Szent István királyunk Intelmeiben világosan írja, ezt a befejező mondatot: „Mindez, amit fentebb érintettünk, alkotja a királyi koronát, nélkülük sem itt nem tud senki uralkodni, sem az örök uradalomba bejutni.” Azaz ő szorosán összeköti a kettőt. Ha pedig ő egyszer azt mondja, hogy az a tíz dolog alkotja a Koronát, amit felsorolt benne: katolikus vallás, igaz hit, főpapok, főemberek, tisztességes bíraskodás,

tanács, vendég férfiak, (nem népek és nem betelepítettek) nemzeti hagyományok, erkölcsös élet, imádság. Ez alkotja tehát a Koronát. Ha a Korona bálvány, akkor ez mind bálvány. Ez elképzelhetetlen. Na, most, ha ez alkotja a Koronát, ez van benne a Koronában, akkor a Korona jogosan jogi személy, és jogosan áll a király fölött. Egyébként annak fantasztikus következményei vannak, amit csak majd most a közeli jövőben fogunk megérteni. Ezekben az utolsó időkben és napokban, a Szeplőtelen Szűz győzelmével, illetőleg Krisztus Urunk dicsőséges újra eljövételével, majd az azt követő krisztusi birodalommal, a Regnum Christivel fogjuk igazán felfogni. Mert Szent István felajánlása következtében, amint mondtam, az ország királynője a Boldogságos Szűz Mária lett. A Koronában pedig az egész magyar állam, a magyar nemzet és a magyar föld szerepel, azt fogadta el. Ennek a másik oldala, erről sajnos nem szoktak beszélni, az ezeréves magyar történelem azon fantasztikumára, hogy a magyarság legjobbjai, lettek légyen azok királyok, főpapok, jogászok, nemesek, mind úgy próbálták a törvényeket alkotni, a közjogot alakítani – ez a Szentkorona-tan – tudva, vagy nem tudva, akarva, vagy nem akarva, hogy az méltó legyen a Királynőhöz. Kihez? A Boldogságos Szűz Máriához! Ez a Szentkorona-tan lényege! Hát ezt bálványnak mondani, hihetetlen ostobaság! Nem tudom, hogy ki az, aki ezt képzelettel, protestánsoknál nehezen ugyan, de érthető, mert ők a Szűz Anyát, Máriát elvetik, de katolikus papok esetén, akik ráadásul egyházzogot is tanultak? Akiknek illett volna elolvasniuk II. Szilveszter pápa bulláját, amiben szó szerint az van: „...Jézus Krisztusnak, ki időnkben is talált magának Dávidot, Geyzának fiát, szíve szerint való férfit... hogy legeltesse Izrael népét, választott magyar nemzetét.” Megértem persze, hogy ez bizonyos szempontok miatt nem tetszik, valaki le is írja, ez beképzeltségre, hogy mondjam... gőgre vezethet. De nem mi írjuk, Szilveszter pápa írta! Mi tudjuk, milyen bűneink voltak, s erre csak akkor vagyunk méltók, ha bűneinket el tudjuk hagyni, de akkor már szó sincs bűnről. Benne van a Szilveszter-bullában. Benne van, továbbá hogyan legyen a trónöröklés rendje, a koronázás és hogy a népnek előtte választania kell a királyt. Ez azért érdekes, mert a Szentkorona-tan alaptétele a Szentkorona teljessége. Áll a főből, ez lehet király, fejedelem, sorolhatom, szerintem elnök nem, mert a köztársaság nem fér bele, de e kérdésben vita van, egyesek állítják, hogy igen. És áll a tagokból. A tagok és a fő együtt alkotják a Szent Korona teljes testét. Akik ismerik Szent Pál apostol írásait, azok tudják, hogy mik vagyunk mi? Krisztus titokzatos teste! Most nem mondom a misztikus szót, hanem Krisztus titokzatos teste. A fő Krisztus, mi vagyunk a tagok. Együtt alkotjuk Krisztus titokzatos testét. Ez azt jelenti, hogy a magyar államelméletnek a lényege, amit a Szent Korona-tannal fejezünk ki, az egy az egyben az égi hatalomnak lemásolása itt a földön. Ezt megint furcsa dolog bálványnak mondani! Eleve katolikus keresztény

a Szűz Anya koronájáról hogyan mondhatja, hogy bálvány? Ez annyira jelentős, hogy felfoghatatlan, főleg a mai időkben. Miért? Mert azt jelenti, hogy a teljhatalom, teljes tulajdon, a Koronáé. Nem önöké, nem az enyém, nem a királyé, hanem valamennyiünké, a közösségé együtt. A király, pedig ezért, mert nincs és nem is lehet teljes hatalma, diktatúrára, abszolutizmusra nem törekedhet. A magyar jog ezt megtiltja, a Szentkorona-tan nem engedi. Ám a fordítottja is igaz, és ma különösen ezt kell hangsúlyozni! A népfelség elve sem igaz! Mert a nép sem sajátíthatja ki a teljes hatalmat! Csak a kettő együtt. Ezt egyébként később Werbőczy úgy mondja „jellegzetes, hogy a nemesek, azaz a nemzet választja a fejedelmet, a királyt, az uralkodót, de az uralkodó tesz nemessé, mert nemessé tenni az királyi jog”. A kettő tehát összeér, szorosan egybekapcsolódik. Ez pontosan ugyanaz, ami a keresztény államelméletben volt valamikor. Az emberi bűnöktől el kell tekinteni, hiszen az nem a törvény, a jog hibája, ha nem tartják be. Így volt régebben, így van ma és így lesz a jövőben is. Tehát sem az egyik, sem a másik nem ragadhatta meg a teljes hatalmat.

A következő alapelv, minden tulajdon forrása a Szent Koronában van. Azaz a föld, a természet kincsei (föld méhéé), és így tovább, és így tovább... nem az embereké. Az emberek csak birtokosai lehetnek, amennyiben a Szentkorona tagjai. A birtokjog, valamint a tulajdonjog között nagy különbség van. Csak birtokosok lehetnek, de visszaemlékezhetünk a magyar történelemben mindig földbirtokról volt szó, és nem tulajdonról, mert a tulajdonos maga volt a Korona. Ez egyezik azzal, hogy mindennek az ura és tulajdonosa Isten, nekünk használatra adta. Arra, hogy éljünk vele! És épp azért nem lehetünk tulajdonosai, mert nem sajátíthatjuk ki és semmisíthetjük meg. Hisz akkor utódainknak már nem lenne miből élni. A magyar jogban pont azért volt a Szent Korona tulajdona, hogy a magyar nemzet 2000 év múlva eljövendő tagjainak is legyen miből megélni és legyen honnan. Az eljövendő krisztusi birodalomban pontosan ugyanígy lesz!

Demokrácia ma a közélet varázsszava. Azt értik alatta, hogy az emberek választanak pártok között. Ezzel máris sérül a nemzet, az ország egysége és egészsége. A párt szó eleve részt jelent az egészszel szemben. A rendszer abban is hibádzik, hogy a pártok szándékáról, céljáról nem sokat tudnak a választók, bizonyos esetekben semmit. Így az komolytalan, nem beszélve az igen gyakori megtevesztésről, illetve szavazat vásárlásról. Az eredmény pedig nagyon ritkán tükrözi a többség akaratát. Az igazi demokrácia az lenne, ha az emberek, a választók jogai és kötelességei különbség nélkül, nemre, nyelvre, vallásra, származásra való különbség nélkül egyformák lennének. A Szentkorona országában már közel nyolcszáz éve az Aranybulla kimondja, hogy egy és ugyanazon szabadság – lefordítva jog és kötelesség – illet meg minden Szentkorona nemest (Szentkorona tagot). 1848-ban az

áprilisi törvényekben minden magyarországi lakosra kiterjesztették nemre, fajra, nyelvre és vallásra való különbség nélkül. Más szavakkal, azóta minden magyar (magyarországi lakos) nemes. Ha a nemes szót halljuk ne döbbenjünk meg, az nem valami főurat, arisztokratát, feudális kiváltságot, uralkodót, vagy valami hasonlót jelent, hanem valamennyien azok vagyunk, mert jogaink és kötelességeink egyeznek. Figyelem a kettő együtt jár, nincs jog kötelezettség nélkül, s fordítva sem. Nos, ez az igazi demokrácia, és nem az a demokrácia, amit ma annak tartanak. Ma sajnos ezt elfelejtik, mindenki csak a jogairól beszél, demokráciáról, de kötelességekről nem. Itt megint utalnom kell arra, mennyire abszurd dolog a bálvány szó használata, hiszen a Szentkorona-tan és maga a Szentkorona a jog és erkölcs forrása. Hiszen erkölcsöt már az is kifejezi, hogy a jog és kötelesség összefügg, és csak együtt létezhet, így, ami nem erkölcsös, az nem lehet jogos sem. A lényegi különbség a kettő között a belső eredet.

Sokat lehetne még beszélni a Szentkorona-tan különböző következményeiről, de egyet még feltétlenül el kell mondani, a gazdasági élet alapja is. Magyarországon a tulajdonjog gyökere a Szentkorona, s ez nemcsak a földre és a méhében lévőkre vonatkozik, hanem mindenre, ami az élet fenntartásához nélkülözhetetlen (élelem, gyógyszer). Különös jelentőségű még a gazdasági életben a pénzverés és pénzforgalmazás joga, ami szintén a Szentkoronáé volt. Ez más szavakkal a bankrendszerre és a pénzügyi rendszerre vonatkozik.

Ezek után egy kicsit elgondolkozhatunk azon, mi lenne, ha Szűzanyánk végre igazán a trónjára ülne itt Magyarországon? Mennyivel jobb lenne, ha újra érvényesülne a Szentkorona-tana? Senkinek sem kellene félnie jelzalogtól, kismimizéstől, mert ezt a Szent Korona-tan kizárja. A Szent Korona ura a Szűzanya, mert hisz övé a Szent Korona.

Befejezésül még azt kell elmondanom, hogy Szűzanyánkat valóban királynővé tette Szent István király. A följárlást magát sokszor és ünnepélyesen megismételték uralkodók és az egész magyar nemzet, legutóbb 1991. augusztus 20-án, II. János Pál pápa a magyar kormány, köztársasági elnök (jobb lett volna nélküle) és egymillió hívő jelenlétében, tehát ennek érvényességét kétségbe vonni nem lehet. Viszont ahhoz, hogy a Szűzanya leszálljon ide, és trónját elfoglalja, ahhoz nekünk azt fel is kellene építenünk. Ha a liberális és szocialista ellenség, egyes egyházi vezetők nem akarják, akkor is fel kell építenünk. Nem erőszakra van szükség, hanem a rendíthetetlen szívbeli meggyőződés, alázat és könyörgés, a Boldogságos Szűz mindenek feletti tisztelete kell vezessen bennünket. Mi Őt, ismételten mondom, Krisztus szülőjeként, a magyar nemzet édesanyja és pártfogójaként, de királynőjeként is tiszteljük, vágyunk Rá és szeretjük, Néki akarunk szolgálni. Tehát összegezve az eddigieket, mind a Szentkorona, mind a Szentkorona-tan, most a magyar

küldetésre nem volt időnk kitérni, mindez együtt a Szűzanyában összpontosul. Ő pedig vezető Szent Fiához, valamint a Regnum Christihez, (Krisztus dicsőséges királyságához), ugyanakkor holtbiztos út az örökkévalóságba is, ahogy István király mondja az Intelmei végén. Nélküle az örök uradalomba se lehet menni. A magyaroknak kötelező másként gondolkodni és másként élni, mint a többieknek. Azok lehetnek bármily kiválóak, lehetnek a Szűzanyának felajánlott nemzet, mint Brazília és Argentína, Francia-, sőt Lengyelország, ám ahogy boldogemlékű, és sajnos még mindig nem boldoggá avatott fehér vértanú bíborosunk mondta annak idején, a magyar felajánlás közjogi jelentőségű volt. Tehát nem csak azt jelentette, hogy mi most vallásos áhitattal odafordulunk, hanem ehhez nálunk egészen sajátos földi szempont is társul. Felajánlásaink ezt bizonyítják, bíboros urunk könyvei, ahol Ő ezeket pontosan kifejti. Ez tehát az a Szentkorona-tan, ami nem teszi bálványá számunkra a Szentkoronát, hanem ellenkezőleg, teljesen összeköt Istennel. Ha ezek szerint akarunk és tudunk élni, akkor holtbiztosan az üdvösséghez is el fogunk jutni, mert ez Isten akarata.

Most azzal fejezem be, amit II. Szilveszter pápa írt bullájában: „miután Te és ők a koronával, amit küldünk, a követidnek átadott mód szerint kellőleg megkoronázva leszesz és lesznek, magad előtt a keresztet, mint az apostolság címerét, vitethesd és ők is vitethessék; és miként téged, s őket az isteni kegyelem arra tanítand, országod jelen és jövőendő egyházait helyettünk, s utódaink helyett intézhessétek és rendezhessétek.” Ez azt jelenti, hogy II. Szilveszter pápa egészen maga mellé emeli fel Szent Istvánt és utódait, az apostoli királyokat. Miért? Mert ők a Regnum Marianum első polgárai, és mi együtt pedig annak vagyunk a tagjai. Visszatérve és rögzítve ez az a kivételes méltóság, amit a Korona jelent, és amit a legújabb üzenetek megerősítenek. Viszont ne felejtjük el, hogy mindez súlyos kötelességgel jár, mert ez a kivételes jogunk kivételes kötelezettséget hordoz magában. Jelen pillanatban a Szűzanya trónjának felépítésében csúcsonylik ki. Adja Isten, hogy legyen hozzá erőnk, és végre el is jussunk oda. Az őskeresztények kérték: Jöjj el Uram Jézus. Mi még hozzátesszük, Királynőnk most mutasd meg hatalmadat és foglald el trónodat.

Dr. Bakos Batu

(Engesztelők Országos Találkozásán elhangzott előadás, 2015.05.30.)

Mária Országa-ikon

A Mária Országa-ikon bemutatását a Szentírásra épülő ikon-tisztelet ismertetésével kell kezdenünk: „Minden ikon Krisztust ábrázolja közvetlenül, vagy közvetve, földi életének eseményein, az Istenszülőn, vagy szentjein keresztül... Mi is Krisztus képmásai (eikon = képmás) vagyunk, és életünk célja, hogy ezt a hasonlatosságot a valósághoz közelítsük, ahogyan azt az ikonokon ábrázolt szentek is tették, akik életük során Krisztushoz hasonlóvá váltak... Az ábrázolás tárgyai a jelenségek mögötti ideák, Isten teremtő gondolatai.”¹

Az egyházatyák a „4. században világosan kifejtették azokat az alapelveket, amelyeket hivatalos dogma tekintélyére emelt a VII. Egyetemes (II. Niceai) Zsinat (787.)² A bálványimádás vádjának elkerülésére megalkották a „prototüposz” (ős-kép) fogalmát. Eszerint a képnek adott tisztelet annak eredetijére száll vissza, arra vonatkozik. Hitelessé akkor válik, ha a Biblia tekintélyével rendelkezve, a „depositum fidei”-t torzítás nélkül közvetíti, és rendelkezik a hivatalos kultusz, a liturgia támogatásával.”³

Az ikon az imádkozó számára az ábrázolt mennyei személyek személyiségét, valamint az üdvtörténeti események helyszínét és idejét megnyitó kegyelmi kapu. Ebből fakadóan a Mária Országa-ikon bátorítás, hogy az Atya iránti hűséggel az elkerülhetetlen szenvedések után az Úr Jézushoz hasonlóan mi is elnyerjük a Mennyei Koronát, csak rajtunk áll az engedelmesség vagy az engedetlenség választása, azok következményeivel együtt.

A Mária Országa-ikon a Szűzanya Ősevangéliumban meghirdetett Győzedelmes Uralmát ábrázolja: „Ellenkezést vetek közéd és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te meg a sarkát veszed célba.” (Ter 3,15) A Szűzanya Országa a Jelenések Könyve pusztájának a menedéke (Jel 12,6) amit Isten készített a Szűzanyának. A Mária Országa-ikon ötvözi a Szűzanya Egység

1 Békés Géza: *Az ikonokról általában* (parochia.hu)

2 Nagymihályi Géza: *Az eikón Nagy Szent Bazil liturgiájának anaforájában* – In: *Ars Hungarica*, Budapest 1997./1–2.,15–27.

3 Nagymihályi Géza: *Misztikus Istenszülő ikonok*, in: Tüskés Anna, Tüskés Anna (szerk.): *Omnis creatura significans – Tanulmányok Prokopp Mária 70. születésnapjára* – Centrart Egyesület, Bp., 2009.

Királynője⁴ gyergyószentmiklósi és eredetileg a Szent Koronán levő⁵ ábrázolása-it: az Egység Királynője-ikonból „kilépő” Szűzanya ciprusfák közötti trón előtt áll, lábaival a „Mária Országát” mintázó zsámolyon szétúzott fejű kigyóra tapos; a Szűzanya bal karján az oltalomért Hozzá bújó Gyermek Jézus. Az Egység Királynője-ikon 2 angyala a szenvedés eszközeit, annak keretén kívül másik 2 angyal Mária Ország Szent Koronáját, illetve az Úr Jézus és a Szűzanya által Natália nővér révén megrendelt Világ Győzelmes Királynője Engesztelő Kápolnát tartják. A Mária Ország ikon-kompozícióba szerkesztett Egység Királynője-ikon a Szűzanya gyergyószentmiklósi könnyezésének üzenetével jelzi az Isten iránti alávétettség, valamint az egyháztörténelmi viszontagságok miatt a köztudatból kiszorult ikon-tisztelet fontosságát.

Mivel az ikon adott valóságot Isten örök terve szerinti mennyei állapotában ábrázolja, a Mária Ország-ikonon megjelenített Világ Győzelmes Királynője Engesztelő Kápolna elővételezeten már közvetíti a Világ Győzelmes Királynője Engesztelő Kápolna felépítésével kiáradó kegyelmeket. Sőt, már azon kegyelmek is elérhetőek, amelyeket a Szűzanya végső győzelme fog majd kiárasztani minden befogadója számára.

4 A Gyergyószentmiklóson született görögkatolikus származású ikonfestő, Tölgyesi László Fülöp által alkotott ikon-altípus „megfelel az ikonfestés szabályainak, különösképpen annak, amelyek a görög katolikus egyházban élnek. Magának az ikonnak az eredetije a XII. század végére megy vissza. Szentírási alapja a «Szenvedő Istenszülő» ikonként az aggastyán Simeonnak az Úr Jézus templomi bemutatásakor elhangzott, szenvedést előrevetítő jóvendőlése (Lk 2,34-35). Szélesebb körben is elterjedt az ikon prototípusa: a «Mindenkori segítő Szűzanya» ikon-képeként, s így nyugatra is eljutott. Rómában a redemptoristák templomában is jelen van. A gyergyószentmiklósi ikon és annak hű másolata ez utóbbira megy vissza. Tölgyesi László Fülöp ikonfestő pontos és hű másolatot készített róla. Az ikon, mivel az eredeti alapján és az ikonfestés szabályainak alapos és gondos betartásával készült, megérdemli, hogy felszentelése után vallásos tisztelet tárgya legyen.” (Dr. Ivancsó István görög katolikus liturgikus professzor: *Szavéleményezés – Egység Királynője Ikon* – Nyíregyháza, 2012. november 22.

5 „Révay Péter gr. 1613-as leírásából tudjuk, hogy a hátsó, kiálló foglalatban eredetileg *Szűz Mária-kép* volt, Dukász Mihály cs. képe helyén. Méretben és stílusban ide illő és egy másik koronáról származó, valamint a ~ Atya- és Fiú-képéhez is illő, tehát a ~nak is pontosan megfelelő *Szűz Mária-kép* található Tbiliszipben, a *khakhuli triptychonon*: e képen Szűz Mária a két paradicsomi fa között, trónus előtt áll áldott állapotban (Szt Gábor és Ráfáel képei között). Vsz. a ~n Szűz Máriát ugyanígy jelenített meg.” (Magyar Katolikus Lexikon: *Szent Korona* – Csomor Lajos, részlet)

Akiknek fejüket vették a Jézusról való bizonyágtételért!

„Ya rabbi Yasu!” – kiáltotta egyszerre a 21 narancsruhába öltöztetett kopt keresztény, amikor az ISIS fekete ruhás hóhérai nekiálltak lefejezni őket a líbiai tengerparton. „Ya rabbi!” arabul olyasmit jelent, hogy „Uram!”, vagy „Ó, uram”, esetleg „Segíts, uram!” Eredetileg Allah megszólítása volt ez, de a térdre, majd kivégzésükhöz hasra fektetett keresztények Jézushoz beszéltek. Majd fejüket vették a Jézusról való bizonyágtételért. Azért haltak meg, mert a **„kereszt népéhez” tartoztak**. Az ISIS mondja ezt. Ők egyébként nem provokálták, hanem szerették a muszlimokat. Amikor az arab tavasz idején muszlim barátai a szőnyegükön imádkoztak, ők falként vették körül őket. Egyetlen bűnük az volt, hogy keresztények.

A nyugati újságok címlapjai most nincsenek tele „je suis Copte” feliratokkal. Nem baj. Ennél nemesebb és dicsőségesebb ez a történet. A SAT-7 arab nyelvű műsora telefonon meginterjúvolta az egyik lefejezett fiatalember testvérét, Beshir Estafanos Kamelt. A műsorvezető megkérdezte tőle, hogy mit érez. Beshir először is helyesbített: nem csak egy, hanem két fitestvére is ott volt a tengerparton. „Bisu Estafanos Kamel mártír és Samuel Estafanos Kamel mártír. Büszke vagyok rájuk! Bisu 25 éves volt, Samuel 23 éves volt. Ők a kereszténység büszkeségei. Miattuk felemelt fejjel, büszkén járhatok!”

„Az ISIS többet adott nekünk, mint amit kérhettünk, mert nem vágták ki azt a részt, amikor megvallották a hitüket, és segítségül hívták Jézus Krisztust. Az ISIS megerősítette a hitünket. Hálás vagyok az ISIS-nek, hogy nem vágták ki a videóból, amikor a hitük megvallását kiáltották.” Az interjú aztán végig ebben a tónusban folytatódott. Valami furcsa öröm és reménység zuhant a képernyőre, ami széttörte a döbbenet és a gyász fojtogató páncélját. A reménység az áldozatok testvéréből sugárzott. Őt hallgatva a műsorvezető könnyei is csorogtak, meg az enyéim is.

„Hogy van a családod?” – állítja meg egy pillanatra a műsorvezető. „Hidd el nekem, hogy az emberek itt boldogok és méltatják egymást. Nem gyászolnak, hanem elismerő szavakat mondanak egymásnak, amiért a faluban olyan sokan haltak mártírhálált. Büszkek vagyunk rájuk!”

Az interjú legdöbbenetesebb része azonban csak ekkor következett, mert az eddigieket kis változtatásokkal akár egy öngyilkos merénylő családja is elmondhatta volna. A büszkeség és szégyen mátrixában élő kultúrák számára különös érték, ha családtagjaikat nagy méltóság éri, és ahogy egyes muszlimok között hősítettnek számít a hitetlenek legyilkolása közben elszenvedett hősi halál, keresztények között régi hagyománya van a vértanúság becsületének. Persze az öngyilkos

merénylet és a vértanúság között óriási különbség van, de a keresztény hit nemesége másban is meglátszik.

„Hogy éreztél, amikor a légiócsapások elkezdődtek és láttad az ISIS tagok holttesteit?” – tereli a műsorvezető a témát a bosszú kérdésére.

„Megmondom neked az igazságot. Egészen a római idők óta mi, keresztények célpontok vagyunk a vértanúságra. Ez megkönnyíti számunkra az ilyen krízisek elviselését, mert a Biblia azt mondja, hogy szeressük az ellenségeinket, és áldjuk azokat, akik bennünket átkoznak.” Vagyis nincs bosszúvágy. Megbocsátás van.

A műsorvezető ezután megkérdezi tőle, hogy tudna-e imádkozni azért, hogy az elkövetők bocsánatot nyerjenek. A testvér ekkor elmeséli az édesanyjával való beszélgetését, aki aznap két fiát veszítette el. Hatvanas éveiben járó, tanulatlan édesanyjától azt kérdezte, **mit tenne, ha meglátná az egyik ISIS-tagot az utcán, és megtudná, ő volt a fiai hóhéra. Az édesanyja azt válaszolta: „Behívnam a házukba, és imádkoznék érte, hogy megnyíljanak a szemei, mert segített nekünk bemenni a mennyek országába!”**

Az interjú végén a vértanúságot szenvedett kopt fiúk bátyja hangosan imádkozik az ISIS-tagokért: **„Drága Istenem, nyisd meg a szemüket, hogy üdvözüljenek! Szabadítsd meg őket a tudatlanságból és a rossz tanoktól, amiket tanítottak nekik! Ámen.”**

Az elmúlt évtizedben rendkívüli evangéliumi ébredés futott végig az egyiptomi kopt egyházon. Bibliatanulmányozó körök alakultak szerte a Nílus-parti városokban, megerősödtek a felekezeti kapcsolatok, új, hatalmasra duzzadt gyülekezetek jöttek létre, fiatalok tízezreit ragadta magával a megújulás. 2011. november 11-én a muszlim tengerben élő, marginalizált, kívülről fojtogatott keresztények felekezeti virrasztásra és dicsőítésre gyűltek egybe, hogy együtt erősödjének hitükben. Több, mint ötvezer Jézus-követő találkozott a mokkatami barlangoknál. Ezeket nemrégiben egy Simaan nevű alázatos, Szentlélekkel betöltött kopt pap ásta ki és változtatta keresztény gyülekezőhellyé, miközben elképesztően eredményes missziói munkát végzett a szimplán csak szeméttvárosnak nevezett szegénynegyedben.

...Néha úgy érzem, a mennyei valóságot igazán csak szorongatott helyzetben lehet megtapasztalni, akkor is a Szentlélek által. Az egyiptomi hívők helytállása kijózanító. **Egy nap mi is ott állunk majd egy tengerparton, ha nem Líbiában, akkor Hádész kapuinál, és egyáltalán nem lesz mindegy, hogy van-e olyan imádság a szívünkben, mint a narancsruhás vendégmunkások „Ya rabbi Yasu!” kiáltása volt.**

(SAT7AR interjú fordítása, 2015.02.18.)

Tudom, hogy meg fogsz ölni, de én neked adom a Bibliámat! (egy ISIS harcos megtérése)

Az Iszlám Állam (ISIS) egy harcosa, aki korábban kéjjel fejezett le keresztényeket, megtért, miután Jézus megjelent neki egy látomásban, és felszólította, hogy hagyja abba a gyilkolást. Megtérése után felkeresett egy keresztény miszisionáriust, és elmondta neki, hogy egy fehér ruhás emberről álmódott, aki magát Jézusnak nevezte.

Történetét Gina Fadely, egy Közel-Keleten működő missziós csoport igazgatója hozta nyilvánosságra, a *Christian Post* című újság szerint.

Fadely, a *Youth With A Mission* Frontvonal Missziójának igazgatója elmondta, hogy azt követően vették fel a kapcsolatot egymással, hogy az ISIS harcos elkezdett látomásokat látni egy fehérbe öltözött emberről. A fehér ruhás ember ezt mondta neki: *„Te az én népemet gyilkolod!”*

Ez a történet nagyon hasonlít Pál apostol történetére, akinek az eredeti neve Tarzusi Saul volt, és részt vett a keresztények meggyilkolásában, mielőtt Jézus megjelent neki egy látomásban.

Fadely elment a Mártírok Hangja rádióhoz, hogy megossza az Iszlám Állam terroristája megtérésének történetét, aki most azoknak a hitét követi, akiket egykor lefejezett.

Az ISIS harcos elmondta, hogy közvetlenül azelőtt, hogy meggyilkolt egy keresztényt, az ezt mondta neki: *„Tudom, hogy meg fogsz ölni, de én neked adom a Bibliámat!”* A keresztényt megölte, de magához vette a Bibliáját, és elkezdte olvasni.

A Közel-Keleten egyre gyakrabban lehet hallani olyan muszlimok megtéréséről, akik Jézust álomban látták, írja a *Blaze* című újság. Azonban ez az első olyan alkalom, amikor az Iszlám Állam egy fegyveresének megtéréséről értesülünk.

Az Iszlám Állam magát Kalifátusnak hirdette ki még múlt évben, miután Irak és Szíria jelentős részeit hatalmába kerítette. A szélsőséges csoport rettenetes háborús bűnök sokaságáért felelős, beleértve civilek – felnőttek és gyerekek – lefejezéséért, és fiatal lányok szexrabszolgának való eladásáért. Ezen kívül felelősek több pótolhatatlan történelmi emlékhely lerombolásáért, egész települések földdel egyenlővé tételéért, és templomok tucatjainak lerombolásáért. Az Iszlám Államot nyilvánvalóan szélsőséges vallási meggyőződés hajtja, és az a vágy, hogy az Iszlám vallás általuk értelmezett változatát rákényszerítsék mindenkire, akivel találkoznak. Lelkiismeret furdalás nélkül készek arra, hogy megöljenek bárkit, aki visszautasítja, hogy a maguk vallási eszméjét elfogadja, vagy akár csak nem engedelmeskedik nekik teljes mértékben.

Több keresztény vezető úgy véli, hogy az olyan típusú megtérés, mint ami ezzel a harcossal történt, az egyetlen módja a konfliktus megnyerésének. Fadely és a Youth With A Mission szervezet is ebbe az irányba összpontosítja az erőfeszítéseit.

„Egy másik álomban Jézus azt kérte tőle, hogy kövesse Őt, és a harcos most azt kéri tőlünk, hadd legyen Ő is Jézus követője és tanítványa.”

(<http://news360.com/article/296024550#>)

2015. június 4.

Miért viselkednek így a muszlim betolakodók?

Az engedelmisségnek és a türelemnek semmi értelme a mohamedán fenevaddal szemben Reklám Mivel egyre világosabbá válik, hogy maradék hazánkat és tágabb értelemben vett életterületet, Európát nem csak egyetlen szemita nép szemelte ki a maga számára, így egyre fontosabb napjainkban, hogy a mohamedán fenyegetettség ellen is felvértezzük magunkat. Erre szolgál az alábbi cikk.

Van magyarázat a muszlimok debreceni viselkedésére címmel jelent meg korábban a Cívishíren az alábbi remekbeszabott kis összefoglaló a mohamedánok viselt dolgairól. Természetesen mi is jelentettünk meg rendszeresen hasonló írásokat, azok közül csemegéztünk is a kapcsolódó anyagok összeállítása közben – melegen ajánljuk felfrissítésüket a kedves olvasó számára.

Egy percre sem feledhetjük Zrínyi Miklós Az török áfium ellen való orvosságban ránk hagyott szellemi utravalójának esszenciáját, miszerint az engedelmisségnek és a türelemnek semmi értelme a „török” fenevaddal szemben, a hősieségnek viszont annál inkább. Lassan aktuálisabb gondolatok, mint valaha.

Alább tehát a Cívishír cikke. Van magyarázat a muszlimok debreceni viselkedésére

Miért viselkednek így a muszlimok Debrecenben – és másutt?

Egyelőre kis mértékben, de ugyanaz játszódik le Debrecenben, a Sámsoni úton, mint ami nagy mértékben, nap mint nap zajlik például a norvégiai Oslóban, a svédországi Malmöben, a franciaországi Marseille-ben, a németországi Berlinben, a dániai Koppenhágában, az angliai Londonban, az USA-beli Michigan állam Dearborn nevű városában, vagy az ausztráliai Sydney-ben: bevándorló vagy menekült muszlimok belekötnek a helyi emberekbe, zaklatják a helyi kereskedőket, és molesztálják a helyi nőket és lányokat. A Sámsoni út „no-go zone” lett, azaz olyan zóna, ahova a helyi magyar emberek nem szívesen mennek be.

Ez Allah (Isten) akarata A Korán, azaz a muszlimok szent könyve nem egy egyszerű könyv, hanem maga Allah (Isten) szava tökéletes formában, ahogyan azt Dzsibril (Gábriel) arkangyal elvitte Mohamed prófétának, az iszlám alapítójának, látomások formájában. Éppen ezért a Koránt megváltoztatni vagy átértékelni nem lehet – ami abban áll, az Allah (Isten) szava, tehát úgy helyes, ahogy van.

A Korán 3.5 szerint az iszlám a tökéletes vallás. A Korán 33.21 szerint Allah küldötte (Mohamed próféta) példakép. Amit ő tett, az helyes, és a muszlimoknak követniük kell az ő példamutató cselekedeteit. Ezeket az ismérveket kell szem előtt tartani, mielőtt bárki megpróbálna ideologizálni, hogy a VII. században keletkezett előírásokat már nem kell figyelembe venni, mert azok az idők elmúltak. Szó sincs erről – ezek az előírások ugyanannyira hatályosak és kötelezőek ma, mint ezernégy száz éve.

A muszlimok a legjobbak; a nem muszlimok hitványak

A Korán 3.11 szerint a muszlimok, azaz Mohamed próféta követői a legjobbak a népek közül.

A Korán 98.6 szerint azok, akik nem hisznek az iszlámban, a Koránban és Mohamed prófétában, ide értve még a Könyv népeit is (azaz a zsidókat és a keresztényeket is), a pokol tüzére jutnak. Akik nem hisznek az iszlámban, a Koránban és Mohamed prófétában, azok a leghitványabb teremtmények.

A Korán 48.29 szerint Mohamed próféta Allah követe, és azok, akik vele vannak, keményen bánnak a hitetlenekkel (a nem muszlimokkal), viszont irgalmasak egymással (a muszlimokkal) szemben.

Azért nem alkalmazkodnak, mert meg vannak győződve arról, hogy ők a felsőbbrendűek, mindenki más pedig alsóbbrendű. Soha nem is fognak alkalmazkodni, amint azt számos nyugat-európai, kanadai, amerikai és ausztráliai példa is alátámasztja. Dzsihad (kombinált, azaz nyílt ÉS fedett háború az iszlám győzelméért). A dzsihad szó eredeti jelentése küzdelem. A Koránban a jelentése küzdelem (harc, háború) azért, hogy a világ minden országa muszlim országgá váljon.

A Korán 9.29 szerint a hívőknek (a muszlimoknak) harcolniuk kell azok ellen, akik nem hisznek Allahban, vagy a Végítélet Napjában; vagy akik nem tiltják azt, amit Allah vagy Mohamed próféta megtiltott; vagy akik nem hisznek az igaz valóságban (az iszlámban), még a Könyv népei (azaz a zsidók és a keresztények) ellen is, egészen addig, amíg azok alávetettségre nem esnek, alázatosan nem fizetik a dzsizját (a hűségadót a muszlimok részére), és át nem érik alávetett helyzetüket.

A muszlimok szerint, egy zsidó vagy egy keresztény az alábbi három lehetőség közül választhat:

1. áttér az iszlámra
2. fizeti a dzsizját, és alávetett, másodrendű állampolgárként él

3. meghal

Ha valaki azonban nem a Könyv népei közül való (azaz nem zsidó és nem keresztény), akkor csak két választása van:

1. felveszi az iszlám vallást

2. meghal

Ha a muszlimok erősek, akkor a dzsihadot erővel, nyílt módon kell végrehajtaniuk. Ha a muszlimok gyengék, akkor megtévesztéssel, szaporodással, és egyébként fedett módon kell küzdeniük addig, amíg eléggé meg nem erősödnek ahhoz, hogy nyílt harcban győzzenek. Éppen ezért értelmezhetetlen az a nyugatiak körében elterjedt, hímező-hámozó kifejezés, hogy van „szélsőséges” muszlim, meg van „mérsékelt” muszlim. Szó sincs erről. Mindkettő ugyanazt a célt akarja elérni, csak más eszközökkel: az egyik ordítva és fegyvert rázva, a másik mosolyogva és alattomosan.

Dzsizja (nem muszlimok hűségadója a muszlimok részére): A nem muszlimok által, a muszlimok részére fizetett hűségadó, mellyel a nem muszlimok elismerik alávetettségüket (lásd Korán 9.29). Amikor egy muszlim elveszi egy debreceni kereskedő áruját, vagy felveszi a segílyt, miközben a szabadságjogok ellen kampányol, és szidja a befogadó országot, akkor tulajdonképpen beszedi a dzsizját.

Dhimmi (alávetett, másodrendű személy) A dhimmi olyan nem muszlim személy, aki addig, amíg nem kritizálja a muszlimokat, elfogadja alávetettségét, és fizeti a hűségadót, életben maradhat. Ha ezeket megszegi, bármi megtehető vele. A muszlim és a dhimmi viszonya hasonló, mint a maffia és a boltos viszonya. Ameddig ez utóbbi hallgat, engedelmeskedik, és fizet az előbbinek, addig éldegélhet. Ellenben ha makacsodik...

Takija (megtévesztés) alkalmazása. A Korán 3.28 szerint a hívők (a muszlimok) ne keressék a barátságot a hitetlenekkel (a nem muszlimokkal), kivéve, ha veszély fenyegeti őket azok által. Abu Darda, Mohamed próféta harcostársa ezt így fogalmazta meg: „A hitetlenek (nem muszlimok) arcába mosolygunk, miközben a szívünk átkozza őket”.

A **nők** másodrendűek és ostobák. A Korán 2.223 szerint a feleség egy szántó-föld, akit a férj akkor és úgy „szánthat fel”, ahogyan akar. A gyengébbek kedvéért ez azt jelenti, hogy nem kell a feleség beleegyezése a szexhez. A Korán 3.43 szerint a feleség feladata az engedelmeskedés mind a férjnek, mind Allahnak. Azokat a nőket, akik lázadnak, először megfédéssel, majd az ágyból való kivetéssel, végül – ha még mindig makacsoknak – veréssel kell a helyes irányba állítani.

A Korán 2.282 szerint két női tanú egyenlő egy férfi tanúval. Ezt egészíti ki Bukhari 1.6.301, mely szerint Mohamed próféta azt mondta nők egy csoportjának, hogy adakozzanak, különben a pokol tüzére kerülnek. Amikor a nők megkérdezték,

hogy miért, a próféta azt felelte, hogy azért, mert a nők szellemileg fogyatékosak (ostobák), hiszen csak két nő vallomása egyenlő egy férfi vallomásával; vallásilag pedig azért fogyatékosak, mert egy nő se nem imádkozhat, se nem bőjtölhet menesz idején.

A **nemi erőszak akkor az, ha** négy tanú bizonyítja. A Korán 24.13 szerint az, aki nemi erőszakot állít, de nem hoz magával négy tanút, az hazudik. Ha tehát nincs négy tanú, akkor nem erőszak történt, hanem parázñaság, vagy házasságtörés. A parázna büntetése a Korán 24.2 alapján száz ostorcsapás. A házasságtörő büntetése halálra kövezés, ami nem a Koránban szerepel, hanem Mohamed próféta példamutatása alapján (pl. Hadith Muslim 17:4192 vagy Bukhari 9.83.37) végrehajtott halálbüntetés. Ezért mernek a muszlimok debreceni lányokat és asszonyokat molesztálni, mert hozzá vannak szokva, hogy négy tanú hiányában, a nőt fogják megbüntetni.

A **szexrabszolgás törvényes**. A Korán 4.24 szerint egy muszlim férfi számára tilos egy férjzett nőhöz való közeledés, kivéve azokat, akiket a jobb keze birtokol. Ez utóbbi esetben olyan nőkről van szó, akiket portyázás vagy csata során zsákmányolt, vagy rabszolgavásáron vett. Ha például egy muszlim férfi egy zsidó, keresztény, hindu, pogány stb. nőt zsákmányol, akkor annak a nőnek a házassága automatikusan megszűnik, és a muszlim férfi rabszolgánője lesz.

A **pedofília törvényes** A pedofília törvényes. A Korán 65.4 szerint, válás előtt, három hónapi szexmentesség vonatkozik azokra a nőkre, akik már menstruálnak, valamint ugyancsak három hónap azokra a lányokra, akiknek még nem jött meg a meneszük. Az első eset még logikusnak is tűnik, hiszen egy gyors válás és újra férjhez menetel esetén nem lenne egyértelmű, hogy ki az apa. De mi van azokkal a lányokkal, akiknek még nem volt meneszük? Náluk miért kell ugyanúgy három hónapot várni? Azért, mert velük is lehet nemi életet élni, és hát lehet, hogy egyik-másik előbb érik.

A Mohamed próféta cselekedeteiről szóló Bukhari 7.62.88-ban az áll, hogy a próféta (aki egyébként akkor kb. 50 éves volt) házasságra lépett a 6 éves Aishával, majd amikor a lány 9 éves lett, elhálták a házasságot. Ez a gyengébbek kedvéért azt jelenti, hogy a javakorabeli Mohamed egy kislánnyal közöszült.

A **rágalmazás nem az, mint nálunk**. Nálunk a rágalmazás azt jelenti, amikor valaki egy személyről hazugságot állít. Ezzel ellentétben, „Az utazó támasza, és a hit követőjének eszközei” (Umdat as-Salik wa Uddat an-Nasik) c. iszlám jogi útmutatás r.2.2 bekezdése szerint a rágalmazás az, amikor valaki olyasmit mond egy személyről, ami annak a személynek nem tetszene (vagyis az a személy nem akarná, hogy kitudódjon). Például igaz, hogy a Korán a muszlimokat a nem muszlimok elleni harcra buzdítja, egészen addig, amíg a muszlimok győznek, és a nem

muszlimok áttérnek, megalázkodnak és fizetnek, vagy meghalnak? Igen. Például igaz, hogy a Korán tiltja a muszlimok barátkozását a nem muszlimokkal, kivéve, ha azt megtévesztésből teszik? Igen. Például igaz, hogy a felnőtt Mohamed próféta egy kislánnyal közösült? Igen. Mindez azonban az iszlám felfogás szerint rágalmazás, mert ezek az állítások ugyan igazak, de ezeket hitetleneknek (nem muszlimoknak) kimondaniuk nem szabad.

Lerontás; felülírás. A Korán 2.106 szerint egy korábbi kinyilatkozást egy későbbi kinyilatkozás leronthat, azaz felülírhat.

A muszlimok szeretik a tudatlan nyugatiak elé tární a Korán 2.256-ot, mely szerint a vallásban nincs kényszerítés, azt sugallva, hogy az iszlám a türelem vallása. Ez nem más, mint takija (megtévesztés), ugyanis azt „elfelejtik” elmondani, hogy a 2.256-ot más részek, pl. a Korán 9.5, vagy a dzsihádra felhívó Korán 9.29 lerontotta, azaz felülírta.

Az ön teendője Most, hogy elolvasta ezt az összefoglalót, két út közül választhat. Az egyik út az, hogy behunyja a szemét, bedugja a fülét, és azt kántálja, hogy „lalalalala”, esetleg politikailag korrekt módon felkiált, hogy ez az összefoglaló egy „rasszistafasisztanácigárdista” írás. Azt azért vegye figyelembe, hogy ettől még a Sámsoni úton tapasztaltak nem fognak megszűnni. A másik út az, hogy ha kételkedik abban, amit olvasott, akkor utána néz a dolgoknak, bár arra számítson, hogy a legtöbb szakirodalom angol nyelven érhető el. A javasolt művek a következők: Korán (Quran) Bukhari (Sahih al-Bukhari) hadisz (hadith), pontosabban hadiszok Az utazó támasza, és a hit követőjének eszközei (Umdat as-Salik wa Uddat an-Nasik), azaz Reliance of the Traveller and the Tools of the Worshipper

Ha ennyi olvasásra nincs sem ideje, sem energiája, akkor az interneten számos, hasonló összefoglalót találhat akár írott, akár képi formában, melyek levezetik, hogy az iszlám miért nem egyeztethető össze az európai társadalommal, tehát a magyar társadalommal sem.

Ha ön minél több családtaggal, baráttal, munkatárssal, osztálytárssal és tanítvánnyal megosztja ezt az összefoglalót, és minél több magyar ember megérti, hogy miről van szó, akkor csökken az esélye annak, hogy magyar városok és városrészek számos nyugat-európai, kanadai, amerikai és ausztrál város és városrész sorsára jussanak. (2015. július)

Az önként vállalt véráldozat, a vértanúság mindig komoly hatással volt a keresztények üldözőire és az üldözöttekre is, akik esetleg ennek árán kerültek el a

negatív dolgokat (lásd pl. Boldog Apó Vilmos püspök esetét). Érdekes ebbe az anyagba belegondolni, hogy most menekülteknek nevezzük azokat, akik lelkükben többségükben komoly vallási tartással jönnek Európába, és nem feltétlenül akarják hitüket feladni, valamint jellemzően senki sem üldözi őket... Ezért is furcsa menekültekről beszélni. Azt halljuk a fő média vonalban, hogy a „menekülteket be kell fogadni”. Vatikán felől is halljuk az utóbbi időben, hogy a menekülteket be kell fogadni. Ez a befogadás valóban keresztény cselekedet, abban az esetben, ha üldözöttekről, és különösen ha üldözött keresztényekről van szó – keresztény Európa szintjén...

Úgy tűnik, elég összetett, sok szálon futó és futtatott kérdéssel állunk szemben, egész Európa tekintetében, melyből nem tudjuk teljesen kivonni magunkat. Számomra ez is egy indok, hogy az ima és böjti cselekedeteinket nem hogy alább kellene hagyni, hanem erősíteniük kell azokat, az engesztelést még inkább vállalva tudatosan, szeretettel. Hiszen Jézus mondta, hogy a legerősebb sááni fajzatok, sááni indíttatások ellen csak ima és böjt együttesével lehet védekezni (Mt 17,21 és Mk 9,29). A Szűzanya Szőkefalván mondta, hogy ima és böjt együttesével a természeti csapások megállíthatók (egy természeti csapás valóban csak Szőkefalvát kerülte el a környéken annak idején, a többi faluban rombolt). Medjugorjében mondta – és meg is cselekedte – hogy az ima és böjt együttesével a háború megállítható (Medjugorjében és három kilométeres környezetében nem volt háború a délszláv háború idején). Higgyünk, bízzunk és cselekedjünk, kezdjünk edződni, hozzászokni a rendszeres böjti felajánláshoz! A böjti felajánlást mindenki a saját életviteléhez mérten cselekedje, lehetőleg az étkezési ösztönrel összefüggésben történő valamilyen lemondással, annak heti rendszerességű vállalásával.

Jánossy Gábor

Napi három Úrangyala!

Egy égi üzenet alapján javasoljuk, hogy az Istenhitet tagadó muzulmán hit előretörésének megfékezésére naponta imádkozzunk el háromszor az Úrangyalát! Lehet egymás után is, lehet reggel-délben-este egy-egy, kinek hogy sikerül. Cselekedjünk, kérjük a Szűzanya hatékony segítségét!

Mária- kegyhelyek



Sopronbánfalva

A régi Bánfalva - később Sopronbánfalva - község ma Sopron-Kertváros néven Sopron része. A Győri egyházmegyéhez tartozik. A hagyomány szerint Szent Wolfgang (Farkas) püspök, Boldog Gizellának, Szent István feleségének lelkiatyja remetéskedett ezen a tájon. Az ő tiszteletére épített itt kápolnát a XV. század első felében, 1441 körül egy itt élő remete. Sopron hívő népe hozzá járt tanácsért és útmutatásért. V. Miklós pápa engedélye alapján 1454-től már hetente egy szentmisét mondhattak a kápolnában, ez azonban hamarosan kicsinek bizonyult, templomot kellett építeni. 1482-ben a már szentség hírében álló búcsújáróhely vezetésére és a templom befejezésére a pálos atyákat kérték fel. A lengyelországi Czestochowából érkező szesztesek hozták magukkal az ottani Fekete Mária kegykép másolatát. (A czestochowai kegykép a legenda szerint Szent Lukács alkotása.) Ekkor lett Bánfalva a Szűzanya kegyhelyévé.

A templomot és a mellette lévő pálos kolostort a törökök 1532-ben feldúlták, a pálos atyáknak menekülniük kellett. A Szűzanya kegyképét Bécsújhelyre vitték, és csak 1614-ben tértek vissza újra Bánfalvára. A templom és a kolostor helyrehozása több évtizedet vett igénybe, 1643-ban fejezték be az építkezést. (A szentélyt régi formájában állították vissza, a hajót, amelynek mennyezete beomlott, leegyszerűsítették.) Az 1600-as évek közepétől a Mária-kép tisztelete töretlen. A kegyhelyet az elmúlt századokban tömegek keresték fel, különösen augusztus 15-én és szeptember 12-én volt sok zarándok. Messze vidékről jöttek ide könyörögni a Szűzanyához, számosan tértek vissza itt a katolikus valláshoz. A Habsburg-család több tagja is fölkereste a kegyhelyet. 1786-ban II. József a többi szerzetesrendekkel együtt a pálos rendet is feloszlatta. A templomnak és a kolostornak több mint 400.000 aranyra becsült berendezéseit áruba bocsátották. Művészi orgonáját Sopron városa a kópházi búcsújáró templomnak ajándékozta. A kegyképet a közeli Árpád-kori Mári-Magdolna templomba vitték, és 1893-ig ott őrizték. Ekkor a képet átfestették, aranyozott keretbe helyezték, majd visszavitték eredeti helyére,

a kegytemplom főoltárára. A lakatlan kolostorba Zalka János győri megyéspüspök 1892-ben ausztriai Mayerlingből kármelita nővéreket telepített. A szigorú, imádságos életet élő rendet 1950-ben feloszlatták, az épületet pedig világi célra (öregok otthonának) vették igénybe. 1966-ban a kegyképről az előző századvégi ráfestést eltávolították, a képet eredeti formájában restaurálták. A díszesen faragott rokokó keretben lévő kegyképen az évszázados áhitat jeleit a ráaggatott ékszerek és koronák bizonyítják.

A magas dombon fekvő volt pálos templomhoz - a „hegyi templomhoz” - 80 lépcsőfok vezet föl, a barokk lépcsőt szentek szobrai szegélyezik. A templom szentélye gótikus stílusú, mérműves ablakkal. A rokokó padok valószínűleg a győri székesegyházból származnak. Az orgonakarzat mellvédjén az apostolok barokk képei sorakoznak. Különlegesség a karzatnak az oltár felé nézve jobb oldalán lévő, az 1940-es évek végén készült freskó, amely a Sátánt leszűrő Szent Mihály arkangyalt ábrázolja, a földön fekvő, embertestű sátán arca pedig jól fölismerhetően Sztálin képével azonos.

A hajdani pálos templom főbúcsúja jelenleg Kármelhegyi Boldogasszony ünnepén, július 16-án van.

K.D.

„Imádandó Isteni Mindenünkkel”, Oltáriszentségünkkel, a végtelenül „Sokkal és Többel” egészen palástod alá rejtőzünk, mindenestül szívedbe zárkozunk, „Isteni Életünk” szeplőtelen szívű Édesanyja!

Takarj be, rejts el, védj meg, harcolj értünk minden emberi közöny, vakság, önzés, nyomorúság, gőg és rosszakarat ellenében, minden emberi és ördögi gonoszsággal szemben, minden szem, fül, száj, arc, minden tekintet, nézés, szó, minden kéz, test, alak, minden gondolat, emlék, akarat, minden vágy, törekvés, indulat összes gonosz támadásaival, „kigyómarásaival”, bármilyen eltérítéseivel szemben!

Öltalmazatok és ragadatok ki minket minden veszedelemből mindenkor dicsőséges Szent József, és áldott Szűz, Édesanyánk, Kegyelemkövetítőnk, Királynőnk! Engeszteld velük és helyettük Jézus megbántott Szívét! Ajánlj minket Jézus irgalmas Szívének! Cseréld ki szívünket Isten Szívére! Ámen.

M

Mária kicsinyei

Személyes gondolatok a Máriás Mozgalomban

Engedd, hogy felépítsem jövődet

„Újítsd meg Szeplőtelen Szívemnek tett felajánlásodat. Enyém vagy, az én tulajdonom vagy. Légy olyan minden időben, amilyennek én szeretnék, tégy annyit minden időben, amennyit majd tőled kérek.

Ne félj. Mindig közeledben leszek. Nagy dolgokra készítelek fel téged, de csak lassanként, ahogy az édesanya teszi gyermekével.” (1973.07.07.)

A Szűzanya azt kéri tőlünk, hogy rendszeresen újítsuk meg a neki tett felajánlásunkat. Ez teljesen érthető, mert neki tulajdonképpen elvileg elég lenne egyszer a szándékunkat kimutatni, de mi esendők vagyunk, és ha magunkat nem ösztökéljük, hogy újból és újból megújítsuk a felajánlásunkat, akkor könnyen elfelejtkezünk arról, hogy mit is tettünk, mi is a szándékunk. Magunk miatt szükséges, hogy rendszeresen felajánljuk magunkat, hogy valóban komolyan tudjuk venni ígéretünket. És ha valóban komolyan vesszük ígéretünket, a Szűzanya Szeplőtelen Szívének történő felajánlásunkat, akkor szép lassan olyanná tudunk alakulni, illetve olyanok tudunk maradni, amilyenek ő szeretné. Neki csak egyetlen szándéka van: minket, minél több embert Jézushoz vezetni. Ennél nemesebb szándéka senkinek sem lehet. Ezért is érdemes rá hagyatkoznunk, a Szűzanyának ajánlottan élnünk. És ha teljes ráhagyatkozásig el tudunk jutni, akkor rajtunk keresztül nagy dolgokat tud végbevinni ebben a furcsa világban, ami körülvesz minket. Tartsuk szem előtt a Szűzanya Szeplőtelen Szívének történő rendszeres, legkésőbb hetenkénti felajánlásunkat!

„Azt kérdezed, miért téged választottalak Mozgalmam terjesztésére, amikor te képtelennek és alkalmatlannak érzed magad erre.

Helyesen látod semmiségedet és gyengeségedet, amikor azt kérdezed: Miért nem választasz nálam megfelelőbb és alkalmasabb embert erre? Miképpen bízhat szíved bennem, amikor minden régi hűtlenségemet jól ismered?

Téged választottalak Fiam, mert te vagy a legkevesbé alkalmas eszköz erre, így senki sem mondja majd, hogy ez a te műved. Hogy a Máriás Papi Mozgalom

egyedül az én Művem legyen, gyengeséged által nyilvánítom ki erőmet, semmiséged által hatalmamot.” (1973.07.16.)

Ez a megnyilatkozás a Szűzanyától első hallásra elég megdöbbentő, főként Gobbi atyának lehetett megdöbbentő. Mégis a magyarázatból is jól kirajzolódik, hogy mi Isten szándéka, mi a Szűzanya szándéka. Az, hogy a gyengeségen keresztül mutatja meg a Szűzanya az ő erejét. Ez történt számtalan jelenési hellyel is, ahol jellemzően mindig a legegyszerűbb embereket, paraszt gyerekeket választott ki, akik valóban alkalmatlanok egy komoly küldetésre. De Isten, a Szűzanya erejével teljesen alkalmassá váltak. Ebben is oly jól tapintható, hogy mekkora különbség van az Isten és az ember gondolatai, útjai között.

Nagyon fontos látnunk, hogy ha alkalmatlannak érezzük magunkat a küldetésre, akkor van esély, hogy beképzeltség nélkül valóban az Isten, a Szűzanya ügyét tudjuk szolgálni. A mai időkben különösen nagy szükség van erre! Vigyázzunk magunkra, nehogy közben beképzeltté váljunk – ezért is kell rendszeresen felajánlani magunkat alázatosan.

„Egy a fontos: engedjétek, hogy én neveljelek benneteket. Ezért szükséges, hogy egyenként mindenki ajánlja fel és szentelje magát Szeplőtelen Szívemnek. Bízátok magatokat teljesen énréam, ahogy Jézus is teljesen réam bízta magát. A többi az én gondom.” (1973.07.16.)

Ez valóban fontos. Az Isten „szócsöve”, az Isten „ügynöke” csak addig lehet bárki is, ameddig teljes szívvel rá tud hagyatkozni a Szűzanyára vagy Jézusra. Ha rendszeres felajánlottságban élünk, akkor egyre inkább rá tudunk hagyatkozni az égiekre, akkor nyílik meg a lehetőség, hogy a Szűzanya nevelni tudjon minket, engem. Elvileg úgy tűnik ilyenkor, hogy az ember elveszíti identitását, személyiségét, hiszen átengedi cselekedeteinek irányítását a Szűzanyának. Valóban azonban isteni teremtményként ekkor találjuk meg igazán az Isten által elképzelt önmagunkat, ekkor teljesedünk ki igazán a teremtő Isten elképzelésének megfelelően. Ez természetesen más, mintha saját emberi elképzelésünk szerint élnénk, de valójában ekkor van igazán esélyünk, hogy ezen átmeneti földi élet után az örök életünket valóban a mennyországban tölthessük, az Isten közelében, mert az Ő elképzélése szerint akartunk élni már itt a földön is.

„Azt jelenti, hogy bízol bennem, mint a gyermek, aki engedi, hogy édesanyja vezesse őt.

Egy másfajta gondolkodásmódot és másfajta cselekvésmódot kell elsajátítanod. Nem a te dolgod, hogy azon törd a fejed, mi válik javadra. Ne készíts terveket, ne építs a holnapra, mert látod, megghiúsíthatom tervedet és az majd rosszul esik neked.

Miért nem akarod magad reám bízni? Engedd, hogy én legyek az, aki pillanatról pillanatra felépítem jövődet. Elég, ha annyit mondasz, mint a kisgyermek: édesanyám, reád bízom magam, engedem, hogy vezess. Mondd, mint tegek?

Engedd azt is, hogy én legyek az, aki általad cselekszem. Szükséges ehhez, hogy meghalj önmagad számára.

Szükséges ehhez, hogy megszokd a szenvedést, hogy nem értenek meg, hogy elhanyagolnak és kissé reád is taposnak.” (1973.07.21.)

A kisgyermek még igazán szívből tud ráhagyatkozni szüleire, édesanyjára. Később, amikor már kezd megjelenni saját akarata, akkor kezd ellentmondani a szülőknek, legalábbis igyekszik, ki-ki egyéniségének megfelelően. És ilyenkor, ha az ember az akaratain úrrá tud lenni, és szabad akarattal rá tudja bízni magát – minden ellenkező csábítás ellenére – a Szűzanyára, akkor ez a szabad akarattól meghozott döntés felszabadulttá, boldoggá tudja tenni az embert. Különösen a mai világban nehéz meghalni magunk számára, hiszen azt halljuk úton útfélen, hogy valósítsuk meg magunkat, jussunk van a pillanatnyi boldogságunkhoz stb., de ha ennek ellenére mégis meg tudjuk tenni, akkor az evilági csábításoktól mentesen komoly belső nyugalmat, boldogságot kapunk cserébe, amely máshoz nem mérhető, az Istenközelség boldogságát.

Ekkor persze az evilág fejedelme igyekszik eltéríteni, egy kis szenvedéssel, elhanyagoltság érzéssel, egy kis „megtaposással”, de ezeket el kell viselnünk, hiszen egyikünk sem lehet különb mesterünkénél, Jézus Krisztusnál, aki ezt előre jelezte, és a kereszt hordozására buzdított – melyben kimagasló példát is mutatott...

„Egyszer majd mégis meg kell tudniuk az embereknek, hogy mennyire szerettelek és mily nagy dolgokat vittem végbe benned.

És mindezt egyedül amiatt, mert tökéletesen felajánlottad Szívemnek semmiségedet...

Szokd meg, hogy rád taposnak, elhanyagolnak, hogy meg sem értenek és rád sem figyelnek. Szükséges, hogy ez megtörténjék veled.

Amikor magadban belső lázadást érzel, és az arra indít, hogy megkérdezd: „Miért van ez így? Hisz ez nem igazságos! Vissza kell szereznem jogaimat!” Akkor azonnal felelj így: „Távozz, Sátán! Nem kell-e kiinnom a kelyhet, amelye Atyám készített nekem?

Magam jövök segítségedre nagy gyengeségedben. De te maradj állandóan szívemben imádkozva. Engedd, hogy egyre inkább munkálkodjam benned.” (1973.08.21.)

A teljes ráhagyatkozás napi küzdelemmel jár itt, ezen a földön a sátán jelenléte és nyughatatlan támadásai, próbálkozásai miatt. Ez a sátán elzárásáig – amely a Jelenések könyvében meg van ígérve – így lesz. Sőt a végső időkben végső

küzdelem várható, mely evilági szempontból a sátán hatalmának erősödését mutatja. Valójában a mélyén mindennek ez egy elbukásra ítélt cselekedet sorozat. De Jézusnak is evilági szempontból meg kellett halnia előbb, a sátán indításának engedő emberek révén. Csak harmadnapra támadt fel, de a feltámadása azóta is ragyog! Ki kellett bírnia a szenvedéseket, de ez egyben megnyitotta számunkra a paradicsomba jutás lehetőségét! Krisztus Misztikus Testével az Egyházzal is ugyanennek be kell következnie. A világ szemszögéből meg kell halnia, csak utána jöhet a feltámadása...

„Ne aggódj Papi Mozgalmam terjedése miatt. Engedd, hogy én terjesszem és bízzál bennem. Imádat és szenvedésedet ajánld fel e szándékra.

Ne az eredményt figyelj. Más cselekszem, és másként értékelek, mint ti. Nem kell, hogy sokan legyetek, hanem, hogy szentek legyetek. Mindnyájatokat nagy életszentségre vezetek, ha szívből és igazán mind reám bízzátok magatokat.” (1973.10.13.)

Az ember szeret nagyon eredmény centrikus lenni. Persze, hogy fontos az eredmény, az Istennek is. De a gondolkodásmód, a cselekvés módja más, mint az ember gondolatai és cselekedetei. Az Isten és a Szűzanya nem a gyors eredményekben gondolkodik. Ők türelmes szíveket, a Szűzanya által átformált Istennek tetsző szíveket szeretnének látni, azt szeretnék, hogy szentek legyünk. Szentek pedig kizárólag akkor lehetünk, ha Isten kegyelme jár át bennünket napról napra. Ennek pedig legegyszerűbb módja, ha lemondva magunkról teljesen rá tudunk hagytatkozni a Szűzanya anyai gondoskodására.

Hogyan is valósulhat meg ez igazán?

„Édesanyaként szeretnék ma kézenfogva vezetni. Szeretnék egyre mélyebbre vinni Szeplőtelen Szívem belsejébe.

Szívemnek mintegy menedékhelyül kell szolgálnia számodra, benne kell élned, és belőle kell szemlélned a világ valamennyi eseményét.

Hogyha minden időben e menedékben élsz, akkor majd az én szeretetem és Fiam, Jézus szeretete hevít szüntelen.

Ez a világ napról-napra mindinkább megdermed az önzés, az érzékiség, a gyűlölet, az erőszak, a boldogtalanság jegében. A nagy sötétség előtt leszáll a világra az istentagadás éjszakája, és beburkol mindent.

Akkor majd Szeplőtelen Szívem lesz főleg a te menedéked és a te fényed. Ne félj se fagytól, se sötétségtől, mert te az Anya szívében leszel, és majd onnan mutatsz utat számtalan szegény eltévedt gyermekem számára.

De Szívem olyan menedékhely is, amely téged megoltalmaz minden eljövendő eseménytől. Nyugodt leszel, nem hagyod magad megzavarni, és nem fogsz félni.

Mintegy távolból szemléled majd a dolgokat, és a legkevésbé sem hagyod, hogy hozzád férközzenek.

De hogyan? – kérded. Az időben élsz majd, de mégis mintegy az időn kívül. Az én Szeplőtelen Szívem olyan, fiam, mint a mennyország egy része, ahová kedves fiaimat szeretném elrejtetni, hogy megőrizsem őket a reájuk váró nagy eseményektől. Hogy megvigasztaljam, felkészítem és elvezessem őket diadalom nagy és közeli pillanatára. Maradj ezért mindig az én oltalmamban.” (1974.01.05.)

Az időben élünk, de mégis mintegy az időn kívül. Így van ez, ha teljes ráhagyatkozásban tudunk élni. Hiszen ilyenkor a viszonyítási pontunk, lelkünk viszonyítási pontja kihelyeződik a mennyország távlatába. Ezért mintegy időn kívül élünk. Ezért nézték minden időben az igazi szenteket furcsa embereknek, mert nem az időben, nem ennek a világnak elvárásai szerint gondolkodtak alapvetően. Ettől természetesen tudtak, és tudunk mi is a mai világban élni, de már nem e világnak élünk, hanem Isten él bennünk. Ez egy új távlat melyet Pál apostol is átélt (v.ö. Gal 2,19-20).

„...kérem az imádat, a szenvedésedet és az irántam való bizalmadat. Ezt mindig megteheted Értem.” (1974.02.10.)

Imádkozunk, vállaljuk a (testi és lelki) szenvedéseinket, ki mit kell, hogy elviseljen, ajánljuk fel azokat szeretetben valakiért, valamiért, és maradjunk nagyon nagy bizalommal a Szűzanya iránt. Benne még senki sem csalatkozott! Benne, mint emberi teremtményben bízhatunk, mert – Isten csodálatos rendelése szerint – ő az Isten gyermeke (ahogy mi is), de egyben a Szentlélek jegyese, és a Megváltónk Édesanyja. Tehát csodálatos egységben van a Szentháromságos egy Istennel folyamatosan! A Szűzanyára hagyatkozás, az önmagunk rendszeres felajánlásának halogatása egy nagyon veszélyes játszma, a mi feszült, bizonytalan világban! A „majd holnap” már sok embernek okozta lelki halálát. Cselekedjünk, amíg nem késő! Szabad akarattal, szeretettel!

Isten kegyelme adjon hozzá erőt mindannyiunknak!

Jánossy Gábor

(Gobbi atyán keresztül kapott üzenetek alapján.)

A r ó z s a f ü z é r

Isten nélkül nincs béke

Drága gyermekek! A Magasságbeli ma is megadja nekem azt a kegyelmet, hogy szerethetlek, és a megtérésre hívhatlak benneteket. Gyermekeim, Isten legyen a ti holnapotok, ne a háború és a békétlenség; nem a szomorúságnak, hanem az örömeinek és a békének kell uralkodnia minden ember szívében, de Isten nélkül sohasem fogtok békére találni. Gyermekeim, ezért térjete vissza Istenhez és az imához, hogy szívetek örömmel énekeljen. Veletek vagyok, és mérhetetlen szeretettel szeretlek benneteket. Köszönöm, hogy választotok hívásomra.(A Szűzanya 2015. június 25-i üzenete)

A Szűzanya harmincnégy év óta sem szűnik meg édesanyaként szólni, hívni és szeretni gyermekeit. Nem azért jön, hogy elvegyen tőlünk valamit, vagy megfosszon bennünket az élet örömeitől. Ő Istennel teljes, a Szentlélek jegyese, teljesen Istené. Ez lelkének alapállapota. Elmerülve az Istenben lát bennünket minden nyomorúságunkban és azzal a szeretettel szeret bennünket, amelyet tőle kap. Lényünk legmélyéig hatolóan szeret, a forrásig, ahonnan származunk. Ez az a szeretet, amely legmélyebben érint. Mária látja az Istent, az Istennel táplálkodik, lényé teljesen Istennel átitatott. Fiat-ját – legyen nekem – az egész emberi nem nevében mondta ki. Ámen-jében visszhangzik minden Ámen, amely a földről az ég felé száll. Így átadva magát Istennek, Mária mindnyájunkat egyesít önmagával. Ő nem csak valamilyen válasz volt Istennek, hanem az emberiség válasza volt Isten szeretetére. Ez édesanyai szerepe. Segít nekünk Isten elé vinnünk kívánságainkat és imáinkat. Ezért támaszt jelent számunkra, abban a tekintetben, hogy a Magasságbeli meg fog hallgatni bennünket, mivel Máriáról mondatott, hogy kegyelmet talált Istennél, ezért felemel minket Őhozzá.

Szűz Mária Jézussal a szívében jön, az édesanya szeretetével érkezik hozzánk. Elsősorban szeretetet szeretne ajándékozni nekünk, és azután meghívni a megtérésre. Aki szeretve érzi magát, képes arra, hogy válaszoljon a hívásra. Aki megnyílik a szeretetre, az gyógyulttá és szabaddá lesz mindattól, ami nem az Isten, azért, hogy azután Istent tudja befogadni.

Mária tudja, hogy egyetlen út vezet Istenhez: az ima. Ő maga is imádkozott. A galileai Kánában Jézushoz fordul: „Nincs több boruk”. Ő maga semmit sem tesz, csak rámutat az ifjú pár bajára, és mindent átad Jézusnak. Így mutatja meg, hogy egyedül Ő képes megszabadítani a bajtól. Mária nagyon konkrét leckét ad arra vonatkozóan, hogyan kell imádkozni. Egyszerű szavai minden idők keresztény imamodellje. Ő nem mondja meg azt, mit kell Jézusnak tennie. Nincs személyes terve, amit Jézusnak szeretne tenni. Ő csak rámutat a bajra, de nem tesz semmi mást. Így arra tanít bennünket, bizalommal vigyük az Isten elé szükségleteinket és fájdalmainkat, hogy Ő szeretete és akarata szerint cselekedhessen. Nem határozhatjuk meg Istennek hogyan, mikor és milyen módon segítsen nekünk. A mi egyedüli dolgunk a bizalom és az önátadás. Csak ily módon élvezhetjük majd imáink gyümölcseit. Amikor Isten ajándékozik, akkor bőségesen ad.

A Szűzanya más üzeneteiben is beszélt arról, hogy Isten nélkül nem találunk békére. Világunk azért van tele háborúval, békétlenséggel és félelemmel, mert az ember a saját erejéből próbálja felépíteni az Isten nélküli világot.

Imádság

Szűz Mária, Jézus, a Béke Királyának Édesanyja! Kérünk Téged, aki a békéért való imára hívsz bennünket, olyan imára, amely által Isten kezébe helyezhetjük életünket és az egész világot, imádkozd ki számunkra Mária, Édesanyánk a kegyelmet, hogy bizalommal és állhatatosan tudjunk imádkozni, ahogyan te imádkoztál, együtt az apostolokkal az utolsó vacsora termében. Az apostolokkal való imádnak a Szentlélek eljövetele lett a gyümölcse, mely által megszületett az Egyház. A Szentlélek erejéből történt a félelemmel telt apostolok szívében az átalakulás, akik a Feltámadott Krisztus tüzes lelkű tanúivá lettek. Köszönjük Neked, Édesanyánk, hogy hosszú évek óta nem mondasz le rólunk. Köszönjük édesanyai gondoskodásodat és szeretetedet, amellyel ma is szeretsz bennünket. Hadd váljon szívünk hússzívvé, olyaná, amely kész megnyílni és befogadni Isten ajándékait, a békét és az örömet. Ámen.

*fra Ljubo Kurtović
fordította: Sarnyai Andrea*